

Zohorovský Hlas

XI. ročník

č. 2/2018

ISSN 1338-0273 * EV 4004/10

zdarma

... ŠIBI – RYBY ... MASTNÉ RYBY ...

Pomaly končí tuhá zima, ktorá nás tento rok riadne prekvapila. No napriek tomu čas sa nezastaví a príroda sa pomaly prebúdzajú. Kde tu spod zeme vystrkujú hlávky sneženky, ktoré odjakživa symbolizujú príchod jari. A tá je veru za dverami.

Jarné obdobie je sprevádzané osobitnými obradmi a zvykmi. Po zime máme potrebu dať svoje domácnosti do poriadku a pripraviť sa na sviatky Veľkej noci.

Magické rituály sa spájajú aj s niektorými dňami. Napríklad deň svätého Jozefa sa chápal ako definitívny príchod jari a topenie Moreny je bodkou za programom.

Zima je načisto preč!

Veľkonočné obdobie a príprava naň je čas plný nádherných prejavov slovesnej a hudobnej kultúry nášho ľudu. Kvetnou nedeľou sa začína Veľký týždeň, z kresťanského hľadiska najvýznamnejšie obdobie roka. Vrcholí v posvätnom trojdní - Zelený štvrtok, Veľký piatok, Biela sobota, slávnosťou vzkriesenia a Veľkonočnou nedeľou.

Je to obdobie veľkého pôstu. Najmä Veľký piatok je dňom prejavu kajúcnosti, kedy si pripomínáme Kristovu smrť na kríži. Pre kresťanov na celom svete je Veľkonočná nedeľa najväčší sviatok, keďže zmŕtvychvstanie Ježiša Krista pre nich vyjadruje víťazstvo nad smrťou a nádej na večný život.

pokračovanie na str.2

foto: rok 1973

pokračovanie: ... ŠIBI – RYBY ... MASTNÉ RYBY ...

Tradičný sviatok mužov, mládenčov a chlapcov je ŠIBA KA, teda Veľkonočný pondelok. Je spojená s oblievačkou, polievačkou a kúpačkou.

Voda má predsa zázračnú silu a moc. Obrad polievania vyjadroval uzdravenie, očistenie, omladenie.

Pôvod šibačky a dotyk vrbových prútikov znamenal odovzdávanie plodivej sily. Takže sviatky jari možno charakterizovať ako symbol plodnosti.

V súčasnosti sa uchováva tradície sviatkov. U nás na Záhorí sa hovorí, že dievka, ktorá nebude vyšibaná „oprašivie“, respektíve stratí krásu a pružnosť. A kto by to chcel?

... Takže šibačka vrbovými prúti, kropenie voňavkami a riadna oblievačka je tu! ... A nesmieme zabudnúť šibačkové riekanky, ktoré sú trocha inovované. Veď posúďte!

„Šibi – ryby mastné ryby,

od korbáča kus koláča,

ešte k tomu žuvačku

a aj euro do vačku“ ... Veď ich máme neúrekom.

... A verte vedľa ju aj tí najmenší, čo sa sotva naučili rozprávať. Za odmenu dievčatá darujú maľované vajčko. A to plní úlohu nežného a originálneho vyznania lásky. Nazývame ich „KRASLICE“, pretože čo je darované z lásky je krásne. Šibačku a oblievačku si uctievajú aj členovia folklórnych súborov. Ich krásne vystúpenia dodávajú veselú náladu nielen dedinskému spoločenstvu ale celému národu. Musíme predsa udržiavať hodnoty ľudovej kultúry a tým vzdať hold našim predkom.

Tešíme sa na šibačku!

*Za redakciu
Jana Cabadajová*

Máme klzisko! Aj k dispozícii?

Podíme sa korčuľovať.

Kedy?

Večer po práci.

No ale to nie je voľné klzisko! Až v sobotu!

Toto je častá situácia v tomto roku. A to je to lepšie, pretože, ak by ste si chceli zarezervovať na hodinu klzisko, aby ste si s rodinou a kamarátmi zahráli hokej tak ako iní, ktorí majú rezerváciu, narazíte na ďalší problém.

Všetky zaujímavé časy sú trvalo obsadené stále rovnakými záujemcami. Občas sa uvoľní sobota, ale ináč máte šancu len v strede pracovného dňa. V čase, keď logicky nik nemá priestor, lebo tvorí hodnoty. Nikde som nenašiel, kde sa dá vopred prihlásiť do poradovníka tak, aby si bolo možné rezervovať si zaujímavý termín. Jediné, čo sa mi podarilo zistiť, je, že na celú sezónu je už vyhradená celá kapacita v hlavných časoch.

Každý rok je to problematické, ale tento rok je to úplne zlé. Prečo sa stále niekto nezamyslel nad nejakým pravidlom, ktoré by umožnilo aspoň trochu rovnosti v prístupe? Chápem, že pre niektorých

je to úžasná možnosť si zahrať hokej, ale jednorazovo a definitívne zakázať využitie klziska pre väčšinu v prospech iných, je myslím si dosť nezodpovedné.

o tak obľúbené trikrát a dosť? Teda, ak si trikrát za sebou rezervuješ v rovnakom termíne klzisko, tak potom musíš toto časové okno uvoľniť iným? Samozrejme, možností, ako toto vyriešiť, je určite viacero, pričom žiadna nebude vyhovovať na 100%. Rovnako aj názorov je k tomuto viacej. Ale bolo by na čase sa nad tým na zodpovedných miestach zamyslieť a poskytnúť rozumné možnosti pre všetkých.

Ešte jeden postreh. Minulý rok stačilo na úpravu ľadu pred rezervovaným termínom 30 minút. Tento rok je to už 45 minút. Viacej ako v NHL. Chápem, pravdepodobne sú na to dôvody, ale prečo potom nebol priestor na kvalitné spracovanie ľadu pred detským karnevalom na ľade? Po tom hokeji pred karnevalom ten ľad bol teda riadne rozbitý.

Nechcem kázať, ani dávať rady, len vyjadrujem názor. Verím, že zodpovedný sa zamyslia a budúca sezóna bude v tomto smere vyčytanejšia. Zatiaľ musia malé deti počkať na sobotu, aby sa s rodičmi dostali na klzisko. Pretože ani v nedeľu toho priestoru tam nie je rozumne.

redakcia ZH

Odpove starostu

Áno máme ľadovú plochu, čo je super, ale s ňou sú spojené aj pomerne dosť veľké výdavky. A tie už nie sú také super. A preto ľadovú plochu prenajímame. A verte alebo neverte, je to dosť veľký problém, ktorý riešime s pani Filipovou takmer dennodenne.

Náklady na prevádzku na jeden mesiac sa pohybujú cca okolo sedem až osem tisíc eur, podľa počasia. Najväčšou položkou je energia, benzín, čo je cca päť tisíc eur. Ostatné náklady tvoria platy pre zamestnancov, ktorí pracujú v tomto období na dve zmeny. Prenájom ľadovej plochy sa snažíme aspoň trocha tieto náklady znížiť.

Záujemcovia o prenájom sa hlásili už v septembri, a preto odporúčam do budúcnosti všetkým si termín zabezpečiť ešte pred zimou. Aj nám to uľahčí prácu. Dopredu budeme vedieť spraviť rozpis. Vždy je ľahšie termín zrušiť, ako ho počas sezóny získať.

A čo sa týka úpravy ľadu, je potrebné si uvedomiť, že obec nemá roľbu, ktorou by zamestnanci ľadovú plochu upravili za pár minút. Taká roľba by nás stála cca 60 000 tisíc eur a kvôli 3 - 4 mesiacom prevádzky ľadovej plochy by kúpa roľby bola nerentabilná.

Úprava plochy začína ručným uhrňaním snehu, potom nastupuje roľba, ktorú si naši šikovní chlapi upravili a odhrnú všetko to, čo sa nepodarilo ručne a nakoniec tam dajú vodu. Voda musí zmrznúť a keď je teplo, tak to trvá niekedy aj 15 minút. Ak by voda dostatočne nezamrzla, korčuliari by sa do ľadu zabárali a kvalita ľadu by bola ešte horšia, ako pred úpravou. A prečo sa upravuje len tým, ktorí za prenájom platia, práve preto, že platia. Bohužiaľ zatiaľ to inak nejde.

Martin Zálesák

Uznesenie č. 26 zo zasadnutia obecného zastupiteľstva obce Zohor zo dňa 16. 2. 2018

A: Berie na vedomie:

1. určenie overovateľov zápisnice: Mgr. Vladimíra Jakabová, Jozef Gerthofer;
2. určenie zapisovateľky zápisnice: Mgr. Gabriela Kafková;
3. správu o činnosti HK obce Zohor za rok 2017;
4. plán činnosti HK obce Zohor na I. polrok 2018;
5. správu HK obce Zohor o kontrole plnenia uznesení;
6. správu komisie sociálnej a zdravotníctva;
7. správu komisie vzdelávania a športu;
8. správu komisie kultúrnej;
9. zmenu rozpočtu č. 9 a č. 10 obce Zohor na rok 2017 vykonanú na základe rozpočtového opatrenia starostu obce bez pripomienok;
10. zmenu rozpočtu č. 11 obce Zohor na rok 2017 vykonanú na základe rozpočtového opatrenia schváleného finančnou komisiou bez pripomienok;
11. zmenu rozpočtu č. 1 obce Zohor na rok 2018 na základe rozpočtového opatrenia starostu obce k 07.02.2018 bez pripomienok;
12. správu komisie finančnej;
13. správu komisie výstavby, ŽP a ÚP;
14. správu náčelníka obecnej polície za obdobie od 20. 11. 2017 do 11. 2. 2018.

B: Schvaľuje:

1. členov návrhovej komisie v zložení: Mgr. Jana Šimberová, Ing. Milan Olejár, RNDr. Peter Labák, PhD;
2. program zasadania obecného zastupiteľstva;
3. finančnú výpomoc pre MVDr. Miloslava Struhára, Struhárova 36, Zohor vo výške 300 € na vydanie druhého dielu knihy o chorobách holubov: Holuby a ich zdravie II.;
4. zmenu rozpočtu č. 2 obce Zohor na rok 2018 k 16.02.2018 prekročením rozpočtovaných príjmov a výdavkov v rámci schváleného rozpočtu

v súlade s § 14 ods. 2 písm. b), c) a d) zákona č. 583/2004 Z.z. nasledovne:

Bežné príjmy	1150 €	Bežné výdavky	1150 €
Kapitálové príjmy	0 €	Kapitálové výdavky	363 837 €
Finančné operácie - príjmy	363 837 €	Finančné operácie - výdavky	0 €
SPOLU PRÍJMY:	364 987 €	SPOLU VÝDAVKY:	364 987 €

5. odpredaj časti obecného pozemku - novovytvorenú parcelu č. 14369/4 o výmere 10 m² podľa geometrického plánu č. 35772719-122/2017 p. Miroslavovi Suchovi, Železničarska 12, 900 51 Zohor za cenu 10 €/m²;
6. výber dodávateľa STADCON, spol. s r. o., Hlboká 691/15, 901 01 Malacky, I O: 46898557 na realizáciu zákazky: „Rekonštrukcia chodníka na ul. Školská v obci Zohor“ za celkovú cenu 48.000 € s DPH na základe výsledku zákazky s nízkou hodnotou;

C: Súhlasí:

1. s odpredajom časti obecného pozemku parc. č. 847/4 reg. „E“ o výmere cca. 5 m² p. Pierre Henry Guillota, Stupavská 3, 900 51 Zohor, s tým, že žiadateľ si dá na vlastné náklady vypracovať geometrický plán a ten následne predloží na schválenie;
2. s odpredajom časti obecného pozemku parc. č. 847/4 reg. „E“ o výmere 19 m² podľa predloženého geometrického plánu č. 35772719-1/2018 p. Márii Vrabľecovej, Dolná 74, 900 51 Zohor;

D: Poveruje

1. starostu obce Zohor začať proces výberového konania na rekonštrukciu časti oploteného Multifunkčného športového areálu obce Zohor;
2. starostu obce Zohor začať proces výberového konania na vypracovanie architektonickej štúdie pre komplexnú rekonštrukciu kultúrneho domu v Zohore.

**Oznamujeme občanom, že
v týždni od 23. do 25. apríla 2018
budú pracovníci Obecného úradu v Zohore
vydávať v kultúrnom dome**

- *platobné výmery na daň z nehnuteľnosti a daň za psa,*
- *poštové poukážky na poplatok za komunálny odpad.*

Taktiež budete môcť zaplatiť:

- *cintorínsky poplatok a Technickým službám stočné.*

**Tieto poplatky bude možné plati
iba v hotovosti.**

Uvedené si budete môcť vybaviť:

Pondelok od 8.00 do 11.30 a od 12.30 do 17.00 hod.

Utorok od 8.00 do 11.30 a od 12.30 do 17.00 hod.

Streda od 8.00 do 11.30 a od 12.30 do 19.30 hod.

**V týchto dňoch bude knižnica
ZATVORENÁ.**

Obecný úrad v Zohore
touto cestou pozyva občanov
na zapojenie sa do akcie

„ČISTÝ ZOHOR“,

ktorou sa budú likvidovať čierne skládky
v extraviláne obce.

Akcia sa bude konať 28. apríla 2018.

**Zraz účastníkov bude pred
budovou obecného úradu
o 9:00 hod.**

Rukavice a igelitové vrecia zabezpečí obecný úrad.

Cena obce a Cena starostu obce za rok 2017

Dňa 16. 2. 2018 sa na obecnom úrade konala milá slávnosť. V tento slávnostný deň obec ocenila výnimočných ľudí, ktorých krédom sa stala láska k práci a životu. Ktorí svojou usilovnosťou a obetavosťou môžu byť inšpiráciou pre ostatných.

Obecné zastupiteľstvo v Zohore udelilo Cenu obce za rok 2017 p. MVDr. Miloslavovi Struhárovi za jeho odbornú, výskumnú, publikačnú a prezentačnú činnosť v oblasti veterinárnej medicíny. MVDr. Struhár v roku 1985 absolvoval Vysokú školu veterinárnu v Brne a následne aj atestačné skúšky. Má viac ako 30-ročnú prax v oblasti veterinárnej medicíny. Je obvodným veterinárnym lekárom v piatich obciach na Záhorí. Vypracoval veterinárny program pre testovaciu stanicu poštových holubov a súčasne robí štartéra poštových holubov zo Zohora. Zohor je vďaka tomu zviditeľnený po celom svete. Je členom veterinárnej komisie pri Slovenskom zväze chovateľov poštových holubov. Ako jeden z mála sa špecializuje na choroby holubov a v roku 2015 vydal unikátnu publikáciu Holuby a ich zdravie. Je autorom odborných článkov, ktoré sú zverejňované v odborných veterinárnych a chovateľských časopisoch. Je odborným konzultantom farmaceutických spoločností. Počas jeho pôsobnosti vo veterinárnej medicíne absolvovalo u neho prax 35 študentov veterinárnej medicíny zo slovenských a českých univerzít. Tiež sa podieľal na klinickom testovaní novej vakcíny pre holuby. Robí mnohé prednášky na Slovensku a v zahraničí. Aktuálne pripravuje druhý diel knihy o chorobách holubov a podieľa sa na recenzii novej vysokoškolskej učebnice pod názvom Veterinárna toxikológia.

Pán starosta s oceneným Miloslavom Struhárom (vľavo) a Jakobom Badrnom (vpravo)

Starosta obce Zohor udelil Cenu starostu obce za rok 2017 pánovi Jakobovi Badrnovi za reprezentáciu obce a za aktívnu činnosť v oblasti kultúrno-spoločenského života v obci. Jakuba Badrna láska k prírode priviedla k štúdiu na Strednej odbornej škole lesníckej v Banskej Štiavnici. V súčasnosti pokračuje v štúdiu na Lesníckej fakulte Technickej univerzity vo Zvolene. Jeho záľuba v trúbení na poľovnícky roh priniesla sladké ovocie, a tak dnes máme medzi nami dvojnásobného majstra Slovenska. Jakub Badrna sa stal v rokoch 2016 a 2017 majstrom Slovenska v slovenskej súťaži poľovníckych trubačov, kategória sólisti poľovnícky roh B. Tomuto úspechu predchádzalo v roku 2015 umiestnenie v tejto súťaži na 4. mieste. Ďalej je vicemajstrom Európy za

rok 2016 v kategórii súbory so súborom Trubači Lesníckej fakulty Technickej univerzity Zvolen. V medzinárodnej akademickej súťaži v poľovníckom trúbení sa v roku 2016 umiestnil na 3. mieste a v roku 2017 sa stal víťazom tejto súťaže. Okrem štúdia a trúbenia sa venuje aj písaniu poézie a poviedok, kde taktiež získal významné úspechy – umiestnenie na 3. mieste v roku 2012 a na 2. mieste v roku 2013 v literárno-výtvarnej súťaži Les v mojom srdci. V literárnej súťaži stredných a vysokých škôl Inšpirácie spod Sitna sa v roku 2013 umiestnil na 3. mieste. Je autorom textu svätuhubertskej fanfáry, autorom hudby a spoluautorom Zbierky Poľovnícke pasovanie. Jeho veselé poviedky zo života na Záhorí si môžeme prečítať na stránkach Zohorského hlasu. Je zakladateľom a predsedom Občianskeho združenia A proč né?, ktoré vzniklo v roku 2017 s cieľom zachovania a udržania kultúry obce Zohor a regiónu Záhorie. Toto občianske združenie sa aktívne podieľa na kultúrnom a spoločenskom živote v našej obci.

Starosta obce Zohor ďalej udelil Cenu starostu obce za rok 2017 Dobrovoľnému hasičskému zboru 1 za výnimočné činy na úseku ochrany pred požiarmi a pomoc pri odstraňovaní škôd po veterných smrštách. Dobrovoľný hasičský zbor v Zohore má v našej obci viac ako storočnú tradíciu. Vznikol v roku 1879 a po celú dobu svojej existencie spája nadšených ľudí, ktorí sú ochotní pomáhať iným. Hasenie požiarov, odvracanie nebezpečenstva živelných pohrôm, likvidácia ich následkov, preventívna činnosť, organizovanie kultúrnych a spoločenských akcií, pomoc pri organizovaní obecných akcií, výchova mladej hasičskej generácie – to všetko sú aktivity dobrovoľného hasičského zboru. Hasiči mnohokrát neváhajú obetovať kus svojho života pre šťastie a spokojnosť našich spoluobčanov. Úprimná vďaka patrí najmä za priame zásahy, keď často s vypätím všetkých síl a s nasadením vlastného života zachraňujú životy ľudí a miliónové hodnoty. V súčasnej dobe má Dobrovoľný hasičský zbor v Zohore okolo 70 členov a patrí medzi najaktívnejšie organizácie v našej obci. Hasiči zohrali hlavnú úlohu pri realizácii protipovodňových opatrení, odstraňovaní následkov ničivých búrok a smrští, ktoré sú v poslednom období čoraz častejšie. Aj v roku 2017 ich zasiahlo našu obec niekoľko.

Pán starosta a predstavitelia DHZ v Zohore

Ceny odovzdal starosta obce p. Bc. Martin Zálesňák, ktorý za blahoželal oceneným a poďakoval sa im za ich záslužnú činnosť, pomoc obci, reprezentáciu obce a obohatenie kultúrneho a spoločenského života v našej obci.

G. Kafková
foto: J. Gerthofer

Novinky od dôchodcov

Na výročnej členskej schôdzi Jednoty dôchodcov v Zohore 8. februára 2018 sme zhodnotili aktivity našej organizácie za minulý rok. V roku 2017 sa výbor stretol 17-krát, aby pripravil pre svojich členov rôzne výlety, stretnutia, zábavy a pod.

Trikrát naše kroky viedli na výlet do Dunajskej Stredy, ktorý sme spojili s kúpaním, trikrát sa nám podarilo zohnať lístky na divadelné predstavenie Radošinského naivného divadla a päťkrát sme sa boli zabaviť na zábavách usporadúvaných inými organizáciami. V klube dôchodcov sme usporiadali besedu s príslušníkmi obecnej polície, viacerí členovia sa zúčastnili výletu na Moravu, kde si pozreli zámok vo Valticiach a navštívili ešte Milotice. Pri návrate domov sme sa zastavili ešte v motoreste U Janičkov, kde sa predviedol náš dvorný harmonikár Stanko Štibraný.

Ďalší výlet, ktorý sme absolvovali, bola cesta po južnom Slovensku, kde sme navštívili vodné mlyny na Malom Dunaji v Jelke a Kolárove. Toto bol pre nás veľký zážitok. Ani zima, ani dážď nám nezabránili pozrieť si tieto dávno zabudnuté skvosty. V teplúčku sme si vypočuli odbornú včelársku prednášku spojenú s predajom rôznych druhov medu.

Koncertu Záhorienky sa zúčastnili 50 našich členov a 4 členovia sa zúčastnili kartového turnaja v Sološnici.

Iste si ešte pamätáte na 25. máj, keď sa v našej obci konali okresné športové hry, na ktorých sa zúčastnilo 420 členov Jednoty dôchodcov z celého okresu Malacky. Celý výbor a aj ostatní členovia JD vynaložili veľké úsilie pri príprave a aj organizácii hier, za čo by sme im všetkým aj touto cestou chceli ešte raz poďakovať. A hlavne našim babinkám, ktoré napiekli neskutočne dobré zákusky a koláčiky. Aj Vám patrí veľká vďaka. Veľké ďakujem patrí aj starostovi obce Martinovi Zálesňákovi a všetkým pracovníkom obecného úradu. Bez ich podpory a pomoci by sme to asi tak ľahko nezvládli.

Novinkou roku 2017 boli stredy určené cvičeniu s Martou, ktoré pokračujú aj v tomto roku.

Veľmi vydarené a milé boli stretnutia v klube dôchodcov pri príležitosti Medzinárodného dňa žien, posedenie pri guláši a pri kačacine.

Je už pomaly tradíciou, že sa zúčastňujeme kladenia kytice 11. 11. pri pomníku padlých vojakov v 1. sv. vojne a ruku k dielu sme priložili aj v marci pri úprave parku pred obecným úradom.

Na jeseň sa 22 členov zúčastnilo rekreačno-liečebného pobytu vo

Vyšných Ružbachoch a v októbri nás poctili svojou návštevou deti zo školského klubu detí pri základnej škole, s ktorými sme strávili príjemné popoludnie. A veru bolo nám spolu veselo. Deti si priniesli rôzne hry, pri ktorých sme my starší znova „maturovali“. Deti sme zato pozvali na kapustnicu a stretnutie s Mikulášom. Týmto sme zavrhli náš pomerne bohatý program.

A žili sme aj športom. Ako po minulé roky, tak aj v tomto roku sme mali zastúpenie v okresných, krajských, ale i celoslovenských športových hrách. Na domácej pôde bola Julka Mundoková na 2. mieste v hode cibuľou a Dušan Greger obsadil 1. miesto vo vrhu guľou a v streľbe zo vzduchovky. V týchto disciplínach Dušan vyhral aj v krajskom kole a rok 2017 zavŕšil zlatou medailou na celoslovenských športových hrách v plávaní v disciplíne prsia a striebornou medailou v disciplíne voľný spôsob. Gratulujeme.

V roku 2017 mala naša organizácia 233 členov.

Na výročnej členskej schôdzi bol navrhnutý program na rok 2018. Za sebou už máme fašiangové posedenie v klube dôchodcov, ženský chmat vo Vysokej pri Morave. V marci nás čaká posedenie pri príležitosti Medzinárodného dňa žien, prednáška o zdraví a po zime by sme radi znova dali do poriadku park pred obecným úradom. V apríli sa tešíme na koncert skupiny Fragile, besedu s našimi policajtmí, v máji sa vyberieme znova pozrieť Radošincov, zašportovať si do Veľkých Levár na okresné športové hry. Držte nám palce. V tomto mesiaci ideme ešte na koncert Záhorienky, niektorí z nás pôjdu na rekreačný pobyt do hotela Urán vo Veľkých Tatrách. A prvý polrok roku 2018 ukončíme na juniálese v Plaveckom Podhradí, navštívime školský klub detí pri príležitosti MDD, vydáme sa na bicykloch do Plaveckého Štvrtka a pred prázdninami si ešte posedíme pri guláši.

Staroba sa prirovnáva k jeseni života, nezabúdajme však, že aj na jeseň svieti slniečko, ktoré nás hreje. A tie hrejivé lúče slnka svietia aj v našom klube. Pri spoločných stretnutiach pookrejeme v spomienkach s rovesníkmi. Veď, čo je krajšie a nezabudnuteľné ako spomienky na detstvo, mladosť, kamarátstvo, či prvé lásky?

Verím, že naša práca privedie všetkých tých, ktorí ešte váhajú, a prídu medzi nás do klubu. Prídete raz a už sa Vám nebude chcieť odísť domov.

Takže, nech to naše slniečko na nás svieti ešte dlho.

Za výbor T. Didáková

Muzikantský ples

V piatok 19. januára 2018 sa v Kultúrnom dome v Zohore konal už 8. Muzikantský ples. Toto tradičné, najväčšie stretnutie muzi-

kantov na Slovensku, zahŕňalo vystúpenie ôsmich slovenských a moravských kapiel. Na pódiu v kultúrnom dome sa vystriedalo niekoľko desiatok vynikajúcich muzikantov. Celý program plesu slovom a pesničkami sprevádzal Jirka Helán. Nechýbala ani tradičná speváčka súťaž „Spívá celý sál“. V nej získala krásne druhé miesto zmiešaná štvorka zo Zohora a Radošoviec (J. Štefanovič, P. Kafka, J. Polakovič a J. Vlha). Nechýbala ani bohatá tombola. Chutná večera a kapustnica doplnili príjemnú atmosféru Muzikantského plesu.

Zábava bola výborná až do bieleho rána. Zarmucujúca je len nižšia účasť návštevníkov oproti predchádzajúcim Muzikantským plesom. Je to škoda. Organizátori plesu, DH Záhorienka sa však nedali odradiť a už teraz pripravujú Muzikantský ples 2019, na ktorý všetkých čo najsrdečnejšie pozývajú.

*Juraj Štefanovič
foto: Záhorienka*

Fašangy, Turíce, Veľká noc dojde

Opäť sme dorazili na koniec obdobia, keď začína veľký pôst. Desiaty ročník tradičného krojovaného fašangu odštartoval opäť v sobotu pred škaredou stredou.

Kulturák v sobotu od rána postupne menil svoju tvár, aby mohol večer privítať účastníkov Krojovaného fašangu v Zohore. Predsa, aj priestor treba vyparádiť. Po vstupe do vyzdobeného kulturáku bolo každému jasné, že sa nebude diať len bezbrehá zábava s bodkou vo forme pochovania basy. Desiatka ako výročné číslo tohtoročného krojovaného fašangu sa tiahla ako niť celým večerom, od vchodu, cez stoly, steny, muzikantov až po basu na márach. Tentoraz to jednoducho bol luxusný krojovaný fašang. A krojovaný doslova. Pretože krojov bola riadna presila. Nepamätám si to číslo, ale našli sa vzorky z každého kúta Slovenska

„Pane rychtáru, čas sa kráči, štempl dajte,“ zaznela výzva na slávnostné otvorenie fašangu a starosť o náladu prebrala dychová hudba Vištučanka ako hlavný hudobný protagonista doplnená myjavskými heligonkármi a folkovou kapelou Lofoší. No hlavne Vištučanka rozťahala tanečníkov na parkete. Veď pred pohrebom basy a dlhým pôstom sa treba ešte poriadne zabaviť.

Podzemná krajina

Existuje jedno miesto, aké nikde na zemi nenájdete. Je to krajina plná zázrakov, tajomstiev a nebezpečností. Žije tu Šialený Klobučník a spolu s ním aj zlá Srdcová Kráľovná a jej krásna a milá sestra Biela Kráľovná, dvorné páža Bielej Kráľovnej Biely Králik, vyšinitý Aprílový Králik, kocúr Smejo, horkokrvný bitkár Srdcový Dolník, dvojčky Tidli a Fidli a ešte mnoho iných rozprávkových bytostí.

Môžete sa prechádzať po zázračnej záhrade, kde si „pokekáte“

Tento rok sme ako spolupracujúce OZ A proč né? boli prizvaní k moderovaniu fašangu. Zodpovedná úloha a nabitý program spôsobili veľmi rýchlo plynúci čas. Súčasťou fašangu bol samozrejme aj široký program, či už vystúpenie FS Zóhran s pásmom Fašang, myjavskí heligonkári či kvjecinový tanec, čo bola v tohtoročnom ponímaní ženská volenka, len ten „rakušák“ to nejaký nechápal, čo bol zase náš príspevok k zábave vo forme moderátorskej scény. Hoci teda povinnosti určite obmedzili priestor na zábavu, určite som vnímal spokojnosť a užívanie si akcie ostatnými. Veľmi kladné hodnotenia bolo počuť od domácich, aj cezpoľných už priamo počas fašangu.

„Nebudem už toľko vyprávať, aby moheu pohreb base začať,“ jednoznačne znamenalo ten najvyšší čas na uloženie basy do hrobu pod taktovkou divadelného spolku Šáchor. Aby sme sa k nej aj o rok mohli opäť vrátiť. Každá zábava má svoj vrchol. Aj táto ho dosiahla a basa bola uložená k zaslúženému odpočinku, tak aj svetské radovánky, až do sviatkov veľkonočných.

No už nebolo treba ďalej „hubu drať“, dostali sme všetci ešte šancu sa chvíľu zabávať. Basa síce pochovaná bola, ale do škaredej stredy nám ešte kúsok času dala. Tradičný utorok sa už dávnejšie posunul na sobotu. Je to kompromis medzi povinnosťami a tradíciami.

Desať rokov môže, aj nemusí byť veľa. Desiaty ročník tradičnej akcie je ale už pádny dôvod na oslavu. Vďaka FS Zóhran (OZZO) máme dobre našliapnuté na zachovanie dôležitej časti tradícií našich predkov. Vďaka im za to. Slovensko aktuálne zažíva rozkvet folklórnych aktivít. Podporované to je rôznymi viac aj menej známymi aktivitami. Na to, aby to ale bolo o zachovaní tradícií a nielen o módnjej vlne, treba tomu aj rozumieť a mať skutočný záujem, čo u nás našťastie je. Tento rok bola fašiangová slávnosť s ohľadom na výročie poňatá v trochu odlišnom duchu, bližšom klasickému plesu. O to viac sa už dnes tešíme na ďalší ročník. Možno opäť viac maskový, viac voľný, viac tradičný. A možno, bude chuť opäť naštartovať aj maskovaný sprievod po dedine.

Juraj Mackovič
foto: T. Cabada

s hovoriacimi kvetmi, prejsť sa po hubovom lese a červenej púšti Krvín, ale močiar Gumomláky doporučujem radšej obísť. Kde sa toto „čudné“ miesto nachádza, by Vám vedela porozprávať malá Alica Kingsleighová, ktorá má pocit, že jej nikto na zemi nerozumie. Vôbec netuší, že niekde v podzemí existuje tzv. Podzemná krajina, kde kvety rozprávajú a králiky nosia vesty, ale hlavne, že túto krajinu treba zachrániť pred zlom. Už asi iste všetci tušíte, že hovorím o rozprávke od spisovateľa Lewisa Carrolla Alica v krajine zázrakov.

A na takúto Podzemnú krajinu sa v sobotu 27. januára premenil náš kultúrny dom, kde sa konal školský karneval. Hlavné slovo mala Alica, na ktorú sa premenila pani vychovávateľka Erika a predstavila nám všetkým svojich priateľov, ktorí jej prišli pomôcť vyslobodiť túto

krajinu z rúk krutej Srdcovej Kráľovny. Javisko sa premenilo na čarokrásny lízatkový les, cez ktorý prechádzali všetky masky. Pani učiteľky sa premenili na postavy z rozprávky, a tak sme mali možnosť stretnúť sa so Šialeným Klobučníkom, so Srdcovou Kráľovnou a jej poddanými Esom, Dolníkom a inými kartami, s dvojčikami Tidli a Fidli, prišiel aj kocúrik Smejo. Na pomoc Alici prišli aj deti v maskách králikov,

zbrojnošov a samurajov, víl, princezien, čarodejníc, hríbikov, motýlikov, kvetiniiek, prišli aj zvieratká a Dedo Mráz s anjelmami a čerticami, šašovia a klauni, aby bolo veselo, indiáni i piráti, baletky, Máša, Biela pani, Snehová kráľovná, lienky a chrobáčky, aj športovcov bolo treba ... a na všetkých dohliadalo ruka v ruke žiarivé slniečko s mesačikom a pre istotu prišli aj lekári a sestričky.

Nebolo veru ľahké prebrať vládu od Srdcovej Kráľovnej. Nestačilo prejsť cez začarovaný les, kúpiť si od veselých deviatok tombolové lístky, ale bolo ešte potrebné pretancovať sa v súťaži dvojíc s loptičkou medzi čelami, s čím veru naše masky problém nemali. Víťazstvo poistil ešte kocúr Smejo so svojou družinou veselým tančekom. A tak sa stalo to, v čo sme všetci dúfali a Podzemná krajina bola zachránená. Odmenou pre všetkých bola bohatá tombola od úžasných sponzorov a na záver super diskotéka s dídžejom Marekom, s laserovou a bublinkovou šou.

O to, aby nikto nebol smädný a hladný, sa postarali dvorné dámy Dudeková a Vilkusová so svojimi malými pomocníkmi v Zázračnom bufete.

Tak ako každý rok bolo na karnevale veselo, a preto sa už tešíme, čo zaujímavé na nás bude čakať o rok.

J. Ščepánková

foto: J. Ščepánková, Branislav Štef ek

Zohorský karneval na ľade

Pomaly, ale iste sa stáva karneval na ľade v našej dedine už tradíciou. Dňa 20. januára sa konal už jeho tretí ročník. Usporiadatelia Branislav Mackovič, Ivan Samochin, Jaroslav Neradovič a Milan Vachálek si pre všetkých pripravili perfektný program, ktorý moderovala úžasná pani učiteľka Bibiana Štefanovičová v role hokejového fanúšika. Registráciu masiek a hlasovanie o najkrajšiu masku si pod patronát zobrali ich šikovné pomocníčky – Martina Mackovičová a Lenka Samochinová.

Myslíme si, že v tomto roku sa nám podarili pozdvihnúť latku o čosi vyššie. Okrem veľkého množstva masiek, či už detských, alebo dospelých, ktoré boli skvelé, nápadité a iné ako minulý rok, pribudli aj súťaže. Už to nebolo len o korčuľovaní sa „DOKOLE KA DOKOLA“, ale bolo treba ukázať aj niečo viac. Pri týchto pretekoch sa zabavili nielen masky, ale aj všetci návštevníci.

V prvej súťaži bolo potrebné preukázať šikovnosť, ale aj rýchlosť. Masky sa rozdelili do viacerých skupín a za povelu „pripraviť sa, pozor, štart“ vyrazili družstvá na trať. Rýchlosťou blesku preleteli celú dĺžku ľadovej plochy, kde ich čakala sladká odmena, ktorá visela uviazaná na dlhej palici. Korčuľari si ju museli v tej rýchlosti odtrhnúť. Ďalšou súťažou bol slalom pomedzi kužeľ. Súťažiaci pretekali vo dvojiciach a predvedli ladnosť pohybu pri prepletaní sa pomedzi prekážky.

Nálada bola výborná, a tak sa pán policajt Braňo Mackovič roz-

hodol spraviť dlhého hada a za zvukov super pesničky „Jede, jede mašinka“ sa masky predvedli v plnej paráde.

Záver patril vyhláseniu dvadsiatke najkrajších detských masiek. Poradie určili diváci odovzdaním hlasov svojmu favoritovi. Najviac ich pozbierala mladá, krásna indiánka Tami Mackovičová a cenu usporiadateľov získala pojazdná lekárka Gaba Feketeho. Medzi maskami 18 + zvíťazil fešný, fúzkatý námorník Magda Fumačová. Mimoriadnu cenu usporiadateľa Braňa alias „Včelu“ získala malinká včielka Ema.

Vďaka sponzorom: Delikommat Stupava, Cukráreň – Espresso, Obecný úrad Zohor, Gerthofer – kníhtlač, Gitka Klimentová, Bar Margit, Ivan Ondrejko, Viliam Sloboda, Renáta Hricová, Vega a divadlo Šáchor, ktorí neváhali a prispeli na dobrú vec. Ceny boli bohaté a mohli sme potešiť všetky masky, ktoré prišli.

Občerstvenie pre všetkých prítomných bolo ako vždy zabezpečené u pani Samochinovej, o dobrú náladu sa postarala detská hudobná skupina Vega – A. Prečuchová Štefanovičová a dídžej Jurko Štefanovič.

Bolo nám krásne, a tak dúfame, že nám počasie bude priať aj o rok a stretneme sa znova na ľadovej ploche športového areálu v Zohore znovu.

Lenka Samochinová

Pánu učite ovi z lásky ...

... ktovie, čo prinútilo kedysi Edwarda Ricarda Braithwaitea k tomu, aby napísal také krásne vyznanie učiteľom (v origináli „To Sir, with Love“ – 1959), ktoré sa zároveň stalo názvom jeho debutového diela a medzinárodným bestsellerom?

Vraj sa inšpiroval vlastnými zážitkami, ... najskôr v detstve spoza školskej lavice, keď bol ešte žiakom a študentom, a potom v úlohe učiteľa... .. a ... ktovie, čo teraz núti mňa zobrať pero a papier do rúk, keď chcem svojimi kostrbatými myšlienkami vzdať hold učiteľskému „povolaniu“, opravujem „poslaniu“.

Myslím, že odpoveď je viac ako jasná: 1. Získať vzdelanie je super vec ☺! 2. Prichádza mesiac marec a spolu s ním aj „Deň učiteľov“, ktorý si pripomíname práve v deň narodenia Jana Amosa Komenského, „učiteľa národov“ (28. 3. 1592), a ... hoci za Svetový deň učiteľov je považovaný 5. október, tento ich „marcový sviatok“ mi je tak nejak bližší. Ani neviem prečo. Zrejme to bude tým, že mesiac marec je zároveň „mesiacom knihy“ a knihy sú vlastne nemí učiteľia, tak v tom vidím určité prepojenie, či symboliku. Ktovie ...

Každopádne môžem celkom vážne priznať, že som mala šťastie na učiteľov. Boli to skvelí ľudia. Niektorí sa zdali prísnejší, iní zase láskavejší, niektorí sa zdali tak trochu z inej planéty, mierne zvláštne popletení, či záдумčiví, no myslím, že každému jednému z nich išlo v prvom rade o náš progres. Určite aj ten najprísnejší učiteľ vždy hľadá v žiakoch to dobré, čo skrývajú v krehkých detských dušičkách, častokrát pod pancierom pubertálnej ľahostajnosti.

Povolanie učiteľa mnohí z nás vnímajú skôr ako poslanie, pretože sa nedá vymerať presne určenou pracovnou dobou. Dokonca, s trúfalosťou mne vlastnou, si ja osobne dovoľm tvrdiť, že povolanie učiteľa je náročné aj tým, že je to herec, lekár, farár, psychológ a stratég v jednej osobe. Je to herec, ktorý vždy hrá svoju rolu zodpovedne, hoci aj v kostýme „hallovenekej strigy“ (srdečné pozdravy pani učiteľke Štefanovičovej ☺), či šaša s červeným nosom. Je to lekár – psychológ, čo číta z detských očí, či je jeho duša doma a v poriadku. Je to farár, čo stráži tajomstvá žiakov ako vzácne relikvie, a je to celkom určite stratég, ktorý je svedkom ich dospievania. No, najmä je to ten správny „veľký priateľ“, ktorý v prípade detských prešlapov hľadá v sebe silu pochopiť ich a snaží sa jeho „malým kamarátom“

ukázať tú správnu životnú cestu. Snaží sa ich usmerniť tak, aby ich neskôr sám život príliš často nenakopal tam, kde chrbát stráca pocitové meno, pretože vedzte ... kopanec od života býva dosť bolestivý.

Jedno čínske príslovie hovorí: „Lepšie ako tisíce dní svedomitého štúdia je jeden deň s úžasným učiteľom“, tak ..., ak cítite podobnú vďačnosť za lopotnú prácu učiteľov a za vzdelanie ako ja, potom cez text krásnej piesne v podaní p. Kostolányiovej ... „obzri sa späť, späť do lavíc na tie múry triedy, ticho tam leť, do ríše pasteliek a kriedy...“ a pripomeňte si, že vzdelanie Vám dali najmä ... dobrý učiteľ a dobrá kniha, za čo si zaslúžia našu večnú vďačnosť, úctu, uznanie a rešpekt. A len tak mimochodom ... je štatisticky dokázané, že spomienky na učiteľov sú trvalé. Zvyčajne si ich uchováваме v pamäti ako vzácnu kroniku mien a postáv ☺ a ja som neskromne presvedčená, že je to vzájomné.

Učiteľ na začiatku školského roka

Učiteľ na konci školského roka

P. S. Milí žiaci, „učte sa tak, ako keby ste sa hnali za niekým, koho nemôžete dohoniť, a ako keby to bol niekto, koho nechcete stratiť“ (Konfucius).

A keďže každé seriózne pravidlo a ponaučenie zvykne mať aj (ne)serióznu výnimku ☺, tak na úplný záver dávam do pozornosti radu Haliny Pawlowskej, ktorá znie takto: „Chceš si chlapa nájsť?! Chytrnosť musíš tajiť!“ – no, povedzte, milé dámy, nie je aj v tejto „výnimke“ kus životnej pravdy? ☺

Eva Bodorová

... A prišiel človečik po náhlom čakani, na svet si priniesol len čiarky na dlani ...

Na svete je Matejko!

Z celého srdca želáme Evičke, našej šéfredaktorky a jej synčekovi veľa veľa šťastia, zdravia, lásky v kruhu milujúcej rodinky a spoločný krásny život.

Želá REDAKCIA
Zohorského Hlasu

Dobrý de Vážená redakcia Zohorského hlasu!

V druhej polovici januára sa nám dostal do rúk Váš najaktuálnejší Zohorský hlas, v ktorom sa nedalo nevšimnúť si Vaše prianie k nášmu spoločnému uzavretiu manželstva. Tento Váš vinš nás veľmi milo prekvapil a podnes deň nás hreje pri srdci, za čo Vám v mene nášho začínajúceho manželského zväzku „vy-slovujeme“, píšeme, veľké:

AKUJEME!!!

a prajeme Vám, aby sa Vám dobre vodilo, aby ste i naďalej informovali a potešovali ľudí, ako to i robíte a nedá sa nám ešte nezapriať, aby Vám dobrý Boh odmenil Vašu námahu a prácu!

Držte sa! B & K.

Polročný koncert spojený s výstavou výtvarných prác

... alebo výsledok polročnej práce pedagóga a žiaka hudobného, tanečného a výtvarného odboru. Aj tak by sa dalo nazvať hodinové predstavenie žiakov zo Zohora a blízkeho okolia, ktorí navštevujú Súkromnú základnú umeleckú školu so sídlom v Lozorne. Uvedená SZUŠ vznikla v roku 2004, funguje pod vedením pána riaditeľa Mgr. art. Petra Vrbinčíka ArtD. a má vytvorenú pobočku aj v našej základnej škole.

V predposledný januárový deň sa opäť otvorili dvere Kultúrneho domu v Zohore, aby sa rodičom a širokej verejnosti na koncerte predstavili žiaci pod vedením pedagógov s hudobnými nástrojmi, akými sú gitara, klavír, husle, zobcová fauta či akordeón. Koncerty školy majú už dlhodobú tradíciu v Lozorne, v Zohore sú ešte len v zárodkoch. Pevne verím, že toto nebol posledný koncert, pretože by to bola veľká škoda.

Žiaci totiž predviedli divákovi svoje hudobné, tanečné a výtvarné nadanie v plnej paráde. Mladí hudobníci si pripravili program, ktorý pozostával zo skladieb rôznych štýlov a žánrov. Gitarový ansámbl v podaní 5 žiakov zo Zohora zahrál známe slovenské aj svetové melódie. Atmosféru príjemného večera dotvárali žiačky tanečného od-

boru, ktoré sa predstavili tancom na hudbu z muzikálu „Rebelové“ a choreografiou Luskáčik. V sále kultúrneho domu sa prezentovali aj mladí výtvarníci vernisážou z výtvarných prác. Mali sme možnosť vidieť, že niektorí žiaci navštevujú viacero odborov, čo svedčí o ich šikovnosti a talente.

Diváci svojím potleskom vyjadrili obdiv nad šikovnosťou mladých hudobníkov, tanečníkov a výtvarníkov. Príjemná atmosféra sa niesla celým podujatím a všetci diváci odchádzali s krásnymi umeleckými zážitkami.

Poďakovanie patrí všetkým žiakom, pedagógom za prípravu koncertu, ale aj rodičom za trpezlivosť a spoluprácu.

Martina Rybárová

Generačná výmena v zohorskej hudobnej skupine Vega

O detskej hudobnej skupine Vega zo Zohora sa napísalo a nahovorilo už veľa. A to nielen v našom Zohorskom hlase, ale aj v iných verejných médiách. Môžeme povedať, že za 28 rokov pôsobenia Vegy deti z tejto skupiny na hudobnej scéne pod vedením manželov Štefanovičovcov dosiahli mnoho pozoruhodných úspechov nielen na úrovni regiónu, ale i Slovenska. Vega vydala doteraz štyri CD nosiče a jednu audiokazetu. Ako sa nám podarilo zistiť, nastali vo Vege určité zmeny. Dalo by sa povedať, že nastala generačná výmena. Štafetu po manželoch Štefanovičovcoch prevzala ich dcéra Andrea Prečuchová Štefanovičová, dlhoročná členka Vegy. Ona sama pôsobila vo Vege od samotného počiatku.

Vydali sme sa teda za ňou s niekoľkými zvedavými otázkami.

Ako si spomínate na Vaše pôsobenie vo Vege?

Prežiť detstvo so skupinou Vega bolo veľmi zaujímavé a plné zážitkov. Trúfam si povedať, že len málokto z detí zažije to, čo my – cestovanie, potlesk, súťaže, spoznávanie nových ľudí, z ktorých sa po rokoch vykluli známe osobnosti (napr. Michal Hudák alebo Peter Batthyány). Priala by som každému dieťaťu vymeniť

sedenie pri počítači a televízore za niečo zmysluplné. V neposlednom rade sme sa aj veľa naučili. Stretli sme množstvo ľudí s postihnutím, detí z detských domovov, a to iste ovplyvnilo aj naše hodnotové rebríčky. V mojom prípade aj smerovanie v budúcnosti – vyštudovala som špeciálnu pedagogiku, ktorej sa venujem dodnes.

Ako dlho ste pôsobili vo Vege?

V podstate od jej vzniku dodes, ale teraz už v inej pozícii.

Koľko detí hrá a spieva vo Vege?

Vo Vege je teraz viacero detí. Sú to už stálice ako Alžbetka Prečuchová, Miška Tóthová, Tomáško Tóth, Martinka Kovárová, Lenka Drienovská, Karolínka Badrnová. Nové skúsenosti získavajú Veronika Gulabová, Dominik Darovec, Stanko Lysý, Lianka Slezáková. Všetci sú veľmi šikovní a robia mi radosť.

Počuli sme, že vo Vege spieva už aj Vaša dcéra Alžbetka - novopečená prváčka.

Je to tak. Začala ešte pred nástupom do školy. Páči sa jej najmä vystupovanie pred publikom. Zatiaľ len spieva a hrá na perkusie, ale časom sa iste rozhodne aj pre nejaký hudobný nástroj. Momentálne chodí na gitaru do ZUŠ k p. riaditeľovi Vrbinčíkovi, tak uvidíme.

Vaše plány do budúcnosti?

Dúfame, že aj naďalej sa nám podarí motivovať deti k zmysluplnému tráveniu voľného času a pokračovať v odkaze mojich rodičov, ktorým patrí veľká vďaka za to, koľkým deťom umožnili prežiť krásne detstvo plné zážitkov.

akujeme za rozhovor redakcia Zohorského hlasu

BEZPRÍSPEVKOVÉ DAROVANIE KRVI

„Prečo piješ tú vodu? Lebo bude darovanie krvi, tak aby som mohol aj ja darovať“ Veta, ktorá odznela vo video úpútavke na aktuálne posledné darovanie krvi, ktoré aj napriek vrcholu chrípkového obdobia bolo úspešné.

Daroval/a si krv toľkokrát, že ti prináleží plaketa?

Vypíš tlačivo na odberovom mieste	Daj tlačivo potvrdiť personálu	Heď tlačivo do schránky alebo ho pošli poštou na územný pokok ŠČK v mieste tvojho bydliska	Dostaneš pozvánku na oceňovanie darcov krvi

Koľko odberov musíš absolvovať, aby si dostal plaketu?

10	20	40	80	100
BRONZOVÁ PLAKETA	STREBORNÁ PLAKETA	ZLATÁ PLAKETA	DIAMANTOVÁ PLAKETA	KŇAZOVICHOVHO MEDALA
10	20	30	60	80

Dňa 23.02.2018 sa uskutočnil odber krvi v KD Zohor, na ktorom sa zúčastnilo 19 darcov krvi. Napriek tomu, že je v tomto období veľa ľudí chorých, sme vďační a oceňujeme ochotu všetkých, ktorí prišli, pretože všetci 19 úspešne prispeli k záchrane ľudských životov darovaním cennej tekutiny.

Za pomoc pri propagácii darovania krvi chceme poďakovať aj manželom Kumpánovým a združeniu A proč né! za vytvorenie vtípneho videa: facebook.com/cervenykrizzohor

Slovenský červený kríž oceňuje za bezpríspevkové darovanie krvi podľa počtu odberov plaketami profesora MUDr. Jana Janského a medailou profesora MUDr. Jána Kňazovického za mnohonásobné darovanie krvi. Ak spĺňate daný počet odberov na ocenenie plakety, dajte nám o sebe vedieť, či už mailom, telefonicky alebo osobne.

sckzohor@gmail.com

0907709301

Na dieloch 5, Zohor

Miestny spolok S K ZOHOR

Kuk do škôlky

Úžasní škôlkari

Život v modernej civilizácii je veľmi náročný na fyzické a psychické sily každého človeka. Už od útleho veku treba prebúdzat a rozvíjať u dieťaťa záujem o pohyb uskutočňovaný predovšetkým na čerstvom vzduchu.

Dieťa má byť motivované k pohybovej aktivite a využívať ju v každodennom živote bez pocitu únavy a vyčerpania. Zdravie a pohyb podporujú správny psychosomatický a psychomotorický vývin detí predškolského veku. Súčasťou vzdelávacej oblasti zdravie a pohyb sú sezónne aktivity a výcviky, ktoré sa realizujú v súlade s podmienkami danej materskej školy. Toho roku sme sa zúčastnili „KORULKOVA“ v Bratislave a „LYŽIARSKEHO VÝCVIKU“ v prekrásnom prostredí Malých Karpát na Zochovej chate.

Obe aktivity možno hodnotiť ako úspešné, poskytli deťom priestor na získanie kladného vzťahu k zimným športom. Na korčuľovaní sa deti oboznámili s ľadom a jeho vlastnosťami. Absolvovali cvičenia na zlepšenie rovnováhy a postupne sa naučili základné korčuľarské zručnosti. Takže boli im poskytnuté 60-minútové lekcie profesionálnej výučby odborníkov, kvalitná ľadová plocha, pomôcky, maskoty. Zabezpečený bol dozor a super rodinná atmosféra. Svedčia o tom i milé vysmiaté tváre korčuľárov, ktoré sa vyfotografovali so ŠREKOM pri záverečnom hodnotení a odovzdaní „CERTIFIKÁTU KORULIARA“.

Lyžiarsky výcvik sme absolvovali v januári so zámerom poskytnúť deťom možnosť oboznámiť sa so snehom a naučiť sa základné lyžiarske zručnosti, na rozvíjanie ktorých sa využívajú rozmanité pohybové hry. Deťom bola poskytnutá správna technika výučby.

Naučili sa stáť na lyžiach, osvojili si pripínanie, odopínanie, nesenie a ukladanie lyží. Deti prekonalí strach pri spúšťaní sa z mierneho svahu v mierne zvlnenom teréne. Absolvovali krátke výstupy a zjazdy. Precvičili si oblúky v prívrate, zastavenie s prudkým stočením lyží, zatáčanie, došľapovanie. A samozrejme využívali snežný retazový koberec, vleky a SKIPAS.

No úžasné! o tie malé deti dokážu! „FAREBNÝ MUZIKÁL NA BIELEJ PLOCHE!“

Hoci bol lyžiarsky výcvik náročný, možno ho hodnotiť vysoko pozitívne. Veľká vďaka patrí rodičovskému združeniu a vôbec veľmi dobrej vzájomnej spolupráci.

Pohybovými aktivitami podporujeme zdravie detí a zdokonaľujeme pohybové zručnosti a schopnosti. A to je jeden z hlavných cieľov výchovno-vzdelávacích činností v materskej škole.

„SPOLO NE ZA ZDRAVIE DETÍ!“

Jana Cabadajová

o všetko by malo vedie die a pred nástupom do materskej školy?

V materskej škole musí byť dieťa schopné aspoň na chvíľku sa odpútať od rodičov. Radosť však vystrieda strach, či je dieťa na pobyt v materskej škole dostatočne pripravené.

o všetko by teda malo vaše dieťa zvládnuť skôr, ako prekročí brány MŠ?

Toto by malo trojročné dieťa zvládnuť:

1. Byť bez cumla, plienok. Väčšina MŠ neprijme dieťa, ak nie je „odplienkované“. Dokonca by dieťa malo vedieť používať záchod a nie nočník, respektíve nebáť sa sadnúť si na záchod. Pozor! Plienka sa v tomto veku netoleruje už ani počas obedného spánku.
2. Sám sa obliecť a vyzliecť. Samozrejme, sem tam pani učiteľka pomôže, ale nemôže obliekať a vyzliekať 25 detí, ktoré sa chystajú na dvor či sa vrátili z prechádzky.
3. Samostatne jesť (aspoň lyžicou), piť z pohárika, neodbiehať od stola počas jedla.
4. Pozdraviť, odzdraviť, poprosiť a poďakovať. Na tomto by mali rodičia trvať už od útleho veku. Veď tieto 4 čarovné slovíčka by mali byť základom slušnosti každého človeka.
5. Vedieť používať vreckovky a správne si vyfúkať nos.
6. Ovládať základné hygienické návyky, napríklad umyť si po alete ruky.
7. Byť schopné aspoň na chvíľku sa odpútať od rodičov. Samozrejme, nečakajte, že vaše dieťa si nepoplače počas prvých dní v MŠ. To je normálna reakcia, ktorá sa dá zvládnuť. Ak by to však pretrvávalo dlhšie (viac ako mesiac), dieťa pravdepodobne nie je ešte zrelé byť bez rodiča a treba počkať, či skúsiť dieťa odpútať (napríklad tým, že ho bude do materskej školy vodiť stará mama či starý otec).

8. Dieťa by pred nástupom do materskej školy malo poznať svoje veci, vedieť, že toto sú jeho topánky či nohavice.
9. Potrebné je, aby dieťa vedelo komunikovať s okolím. Reč nemusí byť stopercentná, veľa detí začne lepšie komunikovať odpozeraním od iných detí či s pomocou logopéda.
10. Udržať pozornosť, vedieť sa chvíľu sústrediť.

Nové poňatie výchovnovzdelávacích metód spočíva v tom, že nie sú len cestou osvojovania si vedomostí a zručností, ale i schopnosti hľadať a objavovať nové cestou sebazvedelávania a utvárania osobnosti detí. Metódy neslúžia len na predvádzanie, počúvanie a pozorovanie, ale predovšetkým na uplatňovanie aktívnej a samostatnej práce, na experimentovanie s predmetmi a javmi formou rozvíjania dialogickej interakcie medzi učiteľkou a deťmi. Umožňuje dieťaťu stať sa aktívnym subjektom výchovnovzdelávacieho procesu a nebyť len pasívnym objektom a prijímateľom poznatkov, ale zmocniť sa poznania samostatne a tvorivo.

Študijné úspechy dieťaťa nie sú určované ani tak rozsahom jeho vedomostí, alebo predčasným čítaním, počítaním, ovládaním cudzieho jazyka, ako skôr citovými a sociálnymi charakteristikami, sebaistotou a prirodzenou detskou zvedavosťou.

Dôležitých je sedem aspektov schopnosti učiť sa – a všetky sa vzťahujú k emocionálnej inteligencii:

1. Sebavedomie.
2. Zvedavosť.
3. Schopnosť konať s určitým cieľom.
4. Sebaovládanie.
5. Schopnosť pracovať s ostatnými.
6. Schopnosť komunikovať.
7. Schopnosť spolupracovať.

Po akovanie

V čase zvýšenej chorobnosti detí a personálu našej materskej školy sme uplatnili všetky dostupné opatrenia, ktoré by pomohli znížiť šírenie chorôb.

Denne sme využívali suchú i mokрую dezinfekciu, upozorňovali rodičov na prejav choroby u detí, často s nepochopením.

Touto cestou by som chcela srdečne poďakovať pánovi Miklášovi, ktorí nám formou sponzorstva vykonal ďalšiu možnosť dezinfekcie, a to ozónom vyčistil všetky priestory materskej školy.

Ešte raz srdečne ďakujeme, detičky a personál materskej školy.

Zápis detí do Materskej školy v Zohore

Oznamujeme rodičom, že v dňoch

11. – 12. apríla 2018

bude prebiehať zápis detí k 1. 9. 2018 v budove MŠ

v čase od 15.00 hod. do 16.30 hod.

Zapisovať sa budú deti, ktoré dosiahnu vek 3 roky do 31. 12. 2018 a staršie s nástupom 2. 9. 2018 alebo počas roka.

Žiadosť o prijatie si môžete vyzdvihnúť v materskej škole alebo stiahnuť na stránke www.mszoHOR.sk. Vyplnenú a pe-diatrom potvrdenú žiadosť treba odovzdať v čase zápisu.

Prednostne budú prijaté:

- deti s odloženou povinnou školskou dochádzkou,
- s dodatočne odloženou povinnou školskou dochádzkou,
- deti, ktoré dov šili 5 rok veku,
- ostatné deti – od 3 rokov, v prípade voľnej kapacity aj mladšie.

Ú as na zápise je nutná!

B. Dujničová, riaditeľka MŠ

Odkaz Albína Brunovského

Detská kniha – prameň imaginácie

Ján Hladík, Zohor 5. 3. 2018

Albín Brunovský! Hrdosť Zohoranov, že táto veľká osobnosť slovenského a svetového výtvarného umenia uzrela svetlo sveta v našej obci. Bolo to na 1. Sviatok vianočný v roku 1935, v deň kedy to svetlo sveta svietilo najjasnejšie v roku. Je to príznačné pre celú tvorbu Albína Brunovského, prežiarenu jeho vlastným svetlom a pútajúcu pozornosť vnímavého diváka. Divák chce či nechce, vníma obrazy, grafiky, ilustrácie Albína Brunovského ako živé. Vťahujú ho do komunikácie a vplývajú na neho. Stáva sa súčasťou ich príbehov, pocitov, otvára sa mu „*Albínovská imaginácia*“. Slovo imaginácia je s tvorbou Albína Brunovského neoddeliteľne spojené. Ako sám hovorí „*Cez deň realizujem a noc je na imagináciu*“.

Milan Sládek! Živá imaginácia, gestá, emócie, reč tela hovoriace viac ako tisíc slov. Živý obraz „*Krížovej cesty*“ zarámovaný v našom kostole umocnený sugestívnou hudbou Marcela Dupré. Divák bol vtiahnutý do aktuálnych udalostí najväčšej tragédie v dejinách „*Sládkovskou imagináciou*“. Nebolo treba žiadnych výtvarných scénotvorných prvkov, bolo to o priestore, čase, precítení a umeleckej evanjelizácii.

Maľba, grafika a ilustrácia u Albína Brunovského a pantomíma Milana Sládka, dva rozdielne druhy umenia avšak emočne a obsahovo rovnako čisté s ohromujúcou umeleckou schopnosťou tlmočenia príbehov divákovi. Albín Brunovský a Milan Sládek patria do generácie veľkých osobností slovenskej kultúry.

Klára Brunovská! Svojou prítomnosťou na kultúrnych podujatiach sprítomňuje svojho manžela, nesie fyzicky jeho odkaz, posolstvo. Jej prítomnosť v našom kostole bola zároveň darčekom pre Milana Sládka, jej blízkeho priateľa rovnako ako aj jej manžela. Boli spolužiakmi (*Albín Brunovský o 2 roky starší*) na slávnej Bratislavskej Šupke (*umeleckej priemyslovke*) v Palisádach. Táto škola bola ideálnym miestom a podporným prostredím pre prirodzený a slobodný rozvoj obrazotvornosti, remesla a výtvarného kumštu šupkárov.

Pán profesor, svetoznámy mím **Milan Sládek** odohral svoju „*Krížovú cestu*“ v rámci svojho veľmi bohatého programu na Slovensku pri príležitosti jeho životného jubilea 80 rokov. Albína Brunovského má vo veľkej úcte. Preto jeho rozhodovanie odohrať svoje predstavenie na mieste, ktoré bolo prvotným inšpiračným zdrojom Albína Brunovského (*freska „Dobrého pastiera“ nad bočným oltárom*) bolo okamžité. Z nášho malého

ho predvianočného stretnutia raz v noci v Bratislave sa vyvinul srdečný spontánny večer s množstvom vzájomných inšpirácií. Okrem majstrovskej pantomímy je Milan Sládek zároveň aj vynikajúci výtvarník. K vplyvu „*Šupky*“ sa rád a s vďakou vyznáva. Vystupoval vo viac ako 50-tich krajinách sveta. Jeho meno je celosvetovým pojmom. Pre našu obec bolo jeho vystúpenie veľkým kultúrnym sviatkom a poctou. Maestro Milan Sládek predviedol profesionálnu genialitu a zároveň veľkú skromnosť a prívietivosť.

V pondelok 26. 2. 2018 sa na predstavení „*Krížovej cesty*“ zišla vzácna návšteva, diváci z okolitých obcí, Stupavy, Devínskej Novej Vsi, Bratislavy, Hlohovca, Trnavy, rakúskeho Marcheggu a Brna. Publikum a jeho spontánne a hrejivé povzbudzujúce ohlasy na Krížovú cestu ako aj na AB Otvorený ateliér, ktorý nasledoval hneď od utorka 27. 2. 2018 do nedele 4. 3. 2018, dodávajú energiu do ďalšej činnosti občianskeho združenia ARS EOS, ktoré sa rozhodlo usídiť v našej obci.

AB Otvorený ateliér – bol ústredným podujatím úvodného ročníka Odkazu Albína Brunovského. Jeho hlavným cieľom bolo na rozprávkový

Vľavo, foto Ján Hladík, QEP: Milan Sládek znázorňuje Pannu Máriu v pantomíme Krížová cesta. Vpravo, foto Ivan Čaniga, MQEP: Pani Klára Brunovská gratuluje jubilantovi a svojmu priateľovi Milanovi Sládkovi.

4 vybraných kníh, ktoré ilustroval Albín Brunovský: *Slovenské rozprávky III*, *Tulipánová kolíska* (anglické rozprávky), *Pávi kráľ* (francúzske rozprávky) a *Statočný činový vojačik* (H. CH. Andersen, dánske rozprávky) vytvoril výtvarné diela v spoločnom ateliéri profesionálnych výtvarníkov a talentovaných detí. Stretli sa tu žiaci Albína Brunovského akad. maliari a grafici **Katka Smetanová** a **Marián Komáček**, učiteľka ZUŠ v Malackách **Rozália Habová** a známy ilustrátor detských kníh akad. maliar **Martin Kellenberger** so žiakmi našej ZŠ **Tamarkou Mackovičovou**, **Karin Ortoovou**, **Šimonom Vachálkom** a **Riškom Kralovičom** z Gajár a nesmel chýbať ani **Filipko Hladík**. Tri poobedia do večera sa vstupná časť kultúrneho domu premenila na umelecký ateliér, kde vládol skutočný tvorivý duch. My starší sme si užívali veľmi šikovné a milé deti. Ich zaujatie vlastnou tvorbou bolo intenzívne a sami vytvorili veľmi príjemnú atmosféru. S vďačnosťou a záujmom prijímali rady profesionálnych výtvarníkov, ktorí sa im stali priateľmi.

Vďaka Mariánovi Komáčkovi sa dozvedeli a videli ako sa navrhuje, tvorí, ryje a tlačí **poštová známka**. Sami si mohli vyskúšať maľbu na plátne a spoznali výtvarné grify ako sa dá rýchlo pripraviť abstraktný podklad obrazu. Prvý raz stáli pred veľkým formátom (70 x 90 cm), ktorý robí niekedy veľké problémy aj dospelým výtvarníkom. Oni sa svojej úlohy zmocnili spontánne a vynikajúco. Ich kresby olejovým pastelom pôsobia pútavo, monumentálne tak, ako sa na veľký formát patrí.

ab
otvorený
atelier

Symbolicky 1. 3. 2018 na Albína bola **vernisáž výstav z vytvorených diel** a následné návštevy výstav triedami Základnej školy v Zohore a vďačných občanov Zohora. Bezo zvyšku sa nám podarilo uskutočniť náš zámer – odpútať deti aspoň na chvíľu od digitálnych médií, počítačov, mobilov a ponoriť ich do vlastnej obrazotvornosti na základe prečítaného textu. Deti to prijali veľmi radi a spolu sa tešíme, ako aj s ďalšími deťmi a výtvarníkmi na budúce AB Otvorené ateliéry, ktoré budú periodicky organizované v našej obci.

Pomôcť deťom môžu ich rodičia podporou vo forme kúpenia kvalitných farieb, papierov a deti sa odvdčia vytvorením trvalých hodnôt pre blízkych, priateľov, známych. Ľudia, často kritizujú dnešné deti napr. „*Poznajú len počítače, internet,...!*“ podpora detí spočíva najmä v záujme rodičov

a dospelých vidieť čo deti robia, vidieť ich diela, prísť sa na ne pozrieť a povzbudiť ich. A verte, deti sa skôr priklonia k reálnej vlastnej tvorivej činnosti ako k pohrúženiu sa do bezduchej virtuálnej reality, ktorá pripravuje človeka o schopnosť vytvárať hodnoty. Výtvarné umenie a literatúra sú toho najlepším príkladom a naše deti to naživo dokázali.

Ďakujeme správcovi farnosti v Zohore d. p. **Miroslavovi Komornému** za ústretovosť pri uskutočnení predstavenia Krížovej cesty Milana Sládka v našom kostole, starostovi obce **Martinovi Zálesňákovi** za poskytnutie priestorov kultúrneho domu, riaditeľke ZŠ v Zohore pani **Lubici Štefanovičovej** za pomoc a podporu pri výbere a uvoľnení žiakov ZŠ a pani **Rozálii Habovej** a riaditeľke ZUŠ v Malackách pani **Lívii Spustovej** za angažovaný prístup, čo spolu vytvára podporné prostredie na ďalšie podujatia v rámci programu Odkaz Albína Brunovského nielen v našej obci, ale aj celého regiónu Záhorie, ku ktorému sa Albín Brunovský ako k inšpiračnému zdroju i rodnému kraju vždy hlásil.

Tamarka Mackovičová a Karin Ortová v plnom sústredení.

Martin Kellenberger radí Šimonovi Vachálkovi.

Tamarka Mackovičová maľuje podklad obrazu s Mariánom Komáčkom.

Nemohol chýbať ani najmladší tvorca Filipko Hladík.

Riško Kralovič pozorne sleduje praktické rady svojej učiteľky zo ZUŠ v Malackách Rozii Habovej.

Naši tvorcovia pred svojimi dielami: Tamarka Mackovičová, Karin Ortová a Šimon Vachálek.

Ferdiš Juriga a jeho kontakty s obyvateľmi Zohora

Meno Ferdiša Jurigu je pre mňa spojené so spomienkami už nežijúcich Zohorčanov. Niektorí z nich si pamätali jeho návštevy v Zohore a iní zasa čerpali z rozprávania svojich rodičov. Keďže už nikto z pamätníkov nežije, rozhodla som sa pohľadať dostupné materiály, z ktorých by bolo možné zostaviť spomienku na jeho pôsobenie v našej obci a okolí.

Ferdinand Juriga

O vzbudenie národného povedomia Slovákov v období rakúsko-uhorskej monarchie sa vo veľkej miere zaslúžil politik a publicista, katolícky kňaz Ferdinand Juriga, ktorý sa narodil 16. októbra 1874 v roľníckej rodine v Gbeloch na Záhorí. Lásku k slovenskému národu sa u neho prejavovala vo verejnom účinkovaní a vstupe do politiky od roku 1905. Mal dar spontánneho prejavu, ktorým vedel osloviť aj jednoduchých ľudí. Odvaha pomenovať negatívne javy v Uhorsku a postaviť sa na stranu utláčaných mu

získavala stúpcov na celom Slovensku, najmä však u rodákov Záhorákov. V roku 1906 sa stal prvým slovenským poslancom v uhorskom parlamente, ktorý sa nebál otvorene hlásiť o práva Slovákov.

Do povedomia Zohorčanov vošiel Ferdiš Juriga určite 27. augusta 1905 na bratislavskom ľudovom zhromaždení na podporu všeobecného volebného práva. Zúčastnilo sa na ňom 3 až 4 tisíc ľudí z okolitých obcí, väčšinou to boli roľníci, obchodníci, remeselníci i robotníci. Podľa článku v Katolíckych novinách z 1. septembra 1905 boli na zhromaždení prítomní aj mnohí obyvatelia Zohora. Ako hlavní rečníci vystúpili Milan Hodža, Pavol Pacela a Ferdiš Juriga, ktorý vo svojom charizmatickom vystúpení poukázal na potreby slovenských roľníkov a robotníkov, žijúcich v nepriaznivých sociálnych podmienkach. Vyslovil sa za všeobecné hlasovacie právo pre všetkých občanov, pretože platia dane a svojou prácou prispievajú k chodu štátu. Vyjadril protest proti zavedeniu maďarčiny ako veliacej reči v armáde. Na zhromaždení bolo prijaté uznesenie, ktoré požadovalo zrušenie dovtedajšieho volebného poriadku a zavedenie všeobecného tajného hlasovania po obciach. V Uhorsku neexistovalo všeobecné volebné právo. Voliť mohli iba muži, a to len príslušníci šľachty, majetnejší ľudia a ľudia s vyšším vzdelaním. Voľby prebiehali verejne, pričom každý volič musel nahlas vysloviť meno kandidáta, za ktorého hlasoval. Táto skutočnosť viedla k zastrašovaniu voličov nemaďarských kandidátov, ktorí pod rôznymi zámienkami neboli pripustení k voľbe. Stačilo napríklad, ak volič zneistel a zle udal číslo domu, už mu nebolo dovolené odvolať. Voľby sprevádzalo zastrašovanie, kupovanie hlasov volebným gulášom alebo nalieváním alkoholu. Preto niet divu, že sa až do roku 1906 nepodarilo Slovákom zvoliť si do uhorského parlamentu svojich zástupcov.

Po voľbách v r. 1905 sa spoločnosť v Uhorsku vyznačovala značnou nestabilitou. Panovník František Jozef v snahe zachrániť situáciu rozpustil parlament a vypísal nové voľby na 9. apríla 1906. Slováci v nich mali zastúpenie v Slovenskej ľudovej strane, ktorá bola založená 14. decembra 1905 v Žiline. Predstavitelia dvoch kresťanských politických línii – katolíckej a evanjelickej, reprezentovaní F. Skyčákom a M. Hodžom sa dohodli na vytvorení spoločného politického subjektu.

Podľa spomienok F. Jurigu prišli k nemu pred voľbami na vajnoriskú faru niekoľkí Hochštetnania na čele s Ignáčom Polákom, Šimonom

Vlčkom a Karolom Koreničom. Vo Vysokej pri Morave (vtedajšom Hochštetne) pôsobil v rokoch 1885 – 1907 kňaz – národovec, člen Matice slovenskej, Štefan Gašparovič. Dokázal prebudiť vo svojich farníkoch záujem o kandidovanie Ferdiša Jurigu za stupavský obvod. Juriga bol podľa vlastných slov zaskočený, nerátal s kandidovaním do uhorského parlamentu, nemal ani potrebné peniaze. Hochštetnania sa hneď vynašli, vraj nepotrebuje peňazí, veď celý stupavský okres horí národnou horlivosťou, a tak mu za všetkých sľubovali pomoc bez akejkolvek pláce. Nakoniec im Juriga musel prisľúbiť kandidátku, lebo bez toho nechceli ani odísť. Zašiel k dr. Jozefovi Déerovi do Malaciek požiadať o právnickú pomoc pri príprave volieb. Ohotne mu ju prisľúbil, ba pridal mu aj zoznam národovcov z okolitých záhorských obcí, na ktorých sa môže obrátiť. Juriga zvolal predvolebnú poradu, ktorá sa konala na fare v Zohore. Zišiel sa tu podľa jeho slov veľký počet podporovateľov z celého okolia. Prišli aj jeho milí farníci Vajnoráci, ktorí sa ponúkli, že budú chodiť agitovať v stupavskom a pezinskom okrese. Pomoc sľúbil aj horlivý Slovak – mariatálsky farár Jozef Závodský, zohorský kaplán – národovec Michal Žák a hoštec ký farár Štefan Gašparovič. Keď Juriga videl oduševnenie zhromaždených, dodalo mu to veľa sily a chuť kandidovať. Dal zhotoviť zástavy s volebnými heslami, s ktorými išli Slováci do volieb v roku 1906 – „Za tú našu slovenčinu“ a „Za tú našu chudobu“, a tiež niekoľko tisíc bielych pier za klobúk s nápisom „Nech žije Ferdiš Juriga.“ V kronike mesta Malacky je uvedená spomienka p. Mládka, ktorého starý otec sa zúčastnil volieb. Bol svedkom toho, ako Zohorčania, ktorí prichádzali na voľby do Stupavy, mali všetci za klobúkmi biele Jurigovo pero. Bol to výnimočný jav, ba priam rarita medzi obcami, že všetci zohorskí voliči mali odvahu verejne prejavíť, že sú presvedčenými Slovákmí. Podľa vtedajšieho zvyku nosili totiž voliči pri voľbách za klobúkom zastoknuté pierka (kosíre) podľa toho, koho volili – buď zelené (provládni), alebo biele (opozítni). Ferdinand Juriga neskôr vo svojich spomienkach s vďakou spomínal na všetkých tých roľníkov, remeselníkov a robotníkov, ktorí sa nebáli hlasovať „Za tú našu slovenčinu,“ čím si mnohí vyslúžili prenasledovanie, pokuty, žalárovanie, ba boli aj takí, čo museli utiecť pred perzekúciou do Ameriky. Aj po rokoch si pamätal mená tých, ktorí mu pripravili privítanie v záhorských obciach, kde sa uskutočnili jeho predvolebné mítingy. V Zohore si menovite spomína na Valenta Mifkoviča, Vendelína Poláka, Jána Martinkoviča, veliteľa hasičov a neskoršieho starostu obce Karola Zetela, ďalej Nikodéma Slobodu, Miška Havrana, p. Vlčka a aj iných, ktorí ho zásluhou kaplána Michala Žáka podporovali v agitácii.

Vo voľbách do uhorského snemu v roku 1906 po prvý raz získalo mandáty až sedem slovenských poslancov, bol medzi nimi aj Ferdinand Juriga za volebný obvod v Stupave. Bratislavská súdna stolica našla spôsob, ako ho na čas odstrániť z parlamentu – odsúdila ho 16. novembra 1906 za dva články – Ohrňme rukávy a Faraoniti a Herodiáni na dva roky štátneho väzenia vo Vacove a peňažnú pokutu 1200 korún za poburovanie proti maďarskej národnosti. V skutočnosti v článkoch vystúpil proti pomaďarčovaniu Slovákov a školstva.

Podľa spomienok Ivana Déreera sa Jurigov proces v Prešporke odohrával v priam revolučnej nálade. Slováci z Prešporka a okolia naplnili veľkú porotnú sieň a tí, ktorí sa už nestali do budovy, čakali na námestí pred kapucínmi až do noci, kým nebol vyhlásený rozsudok. Juriga potom opustil v sprievode niekoľko sto nadšencov budovu súdu a spolu tiahli dole námestím so spevom piesní „Hej Slováci“, „Nad Tatrou sa blýska“ a „My nic nesceme, enem čo nám patrí.“ F. Juriga sa vo väzení vo Vacove stretol s mnohými národovcami, medzi nimi i s roľníkom Ignáčom Polákom z Hochštetna, ktorý si tam odpý-

kával trest za článok Akými máme byť my Slovákmi, ktorý napísal do Slovenského hlásnika. lánok bol vyhodnotený ako podnecovanie slovenskej národnosti proti maďarskej, a preto bol Polák odsúdený na tri mesiace väzenia a 100 korún pokuty.

Národné noviny zo dňa 29. septembra 1906 uviedli správu, že v Zohore zomrel farár František Markovič. Na návrh patróna zohorského kostola, stupavského grófa Károlyiho, bol na jeho miesto menovaný stupavský kaplán Imrich Hojszík, ktorý bol už v Zohore známy a nebol obľúbený pre svoje maďarizačné snahy. Zohor bol v tom období obcou silne národne uvedomelou, a preto si jeho obyvatelia priali za farára doterajšieho kaplána – národovca Michala Žáka. Došlo ku veľkej nespokojnosti až do takej miery, že ľudia nechceli pustiť novoprichádzajúceho farára Hojszika na faru, najviac sa pri tom angažovali zohorské ženy, ktoré ho napadli dáždňikmi. Zakročila polícia a ministerstvo vnútra poslalo do Zohora pol batalióna vojakov, ktorí tu zotrvali pol roka, pričom občania museli znášať náklady na ich stravovanie a ubytovanie. Táto nespravodlivosť nenechala chladným ani Ferdiša Jurigu a napísal o tejto udalosti článok pod názvom „Ešte raz Zohor“. Aj za tento bol súdený, a to počas svojho väzenia vo Vavcove, keď ho previezli na súd do Bratislavy. Podľa jeho vlastných slov „pohľad na láskavé tváre priateľov, ktorí húfne k súdu prišli, ho veľmi posilnil a potešil.“

Udalosť v Zohore mala dohru na súde. V máji 1907 bol obžalovaný 1 muž a 30 zohorských žien. Osem z nich bolo odsúdených na tri mesiace väzenia, 6 na dva mesiace, 4 na jeden a 4 na štrnásť dní väzenia pre násilnosť páchanú na súkromnej osobe. Muž ako pomocník prečinu dostal tri mesiace väzenia. V roku 1910 poslal hlavný župný sudca v Bratislave podžupanovi nariadenie uhradiť náklady za vojenskú asistenciu pri inštalácii farára Hojszika v Zohore v roku 1906 vo výške 6 143 korún 85 halierov. V nariadení sa píše, že uhradiť náklady spojené s ubytovaním a zásobovaním eskadrony husárskeho pluku a neskôr dvoch stotín pešieho pluku majú tí Zohorčania, ktorí boli za prečin odsúdení. Majetnejší zo svojho, u nemajetných bola obci uložená povinnosť zaplatiť čiastku 267 korún za osobu z obecnej pokladnice, pretože obec bola povinná dodržiavať poriadok.

Popri kňazských povinnostiach a politickej činnosti sa Ferdiš Juriga angažoval aj v ekonomickej oblasti. Usiloval sa o zlepšenie sociálnych pomerov záhorských roľníkov, a preto zakladal potravné a úverové družstvá. V roku 1911 založil Ústredné odpredačstvo zeleniny v Zohore a na podporu svojich družstevných aktivít v roku 1912 Záhorskú ľudovú banku v Zohore s akciovým kapitálom vo výške 100 000 korún. V správe v Slovenských ľudových novinách sa 19. apríla 1912 konštatovalo, že 14. apríla sa konala v Zohore okresná porada za predsedníctva vyslanca Ferdiša Juriga s cieľom založenia Záhorskej banky. Banka bola napojená na Bratislavskú obchodnú

Záhorská banka v Zohori.

Recepsovali sa čísičné párky, prosíme všetkých povesdomých, aby napralli killy svoje a čim viac aby napralli. Keľko učastin nečeme, toľko zápas.silnosti a spravodliv. Dáme imat. ľanla bucl. úplne otomstmrá, svojšlá, nepočlnadzá, žiadnej reej. banke, v právcch svojich. Tolo je člnýná všetkých zakladateľov a pri ľenlo úrcylo peveie vytvárame. Néhle čláľkou žiadnej úvej banky. Več práve przo. „zakladáme, aby sme mlíľannostllo; svojakl. Ferdiš Juriga.“

Záhorská banka v Zohore
(Slovenské ľudové noviny 26.6.1911)

základe uznesenia valného zhromaždenia zanikla, pretože sa zlúčila s Moravsko-slovenskou bankou v Olomouci a stala sa jej filiálkou. S pomocou banky Juriga vybudoval v Zohore aj Valcový mlyn, ktorý prevádzkoval Nikodém Sloboda. Mlyn sa stal oporou najmä počas prvej svetovej vojny, keď v ňom mleli múku pre celé okolie.

Prevratové udalosti v Zohore z konca prvej svetovej vojny sú tiež späté s Ferdišom Jurigom. Ich priebeh opísal v kronike zohorský učiteľ Jozef Kišon, ktorý sa krátko predtým vrátil z frontu v Tirolsku a býval tu aj so svojou rodinou. Pri jeho návrate to už v Zohore vrelo, chlapi sa stretali v pohostinstvách a vzrušene debatovali. Podľa jeho vyjadrenia sa mnohí báli niečo podniknúť proti maďarskej vrchnosti, pretože si boli vedomí, že nezaplatili štátu dlh za krytie vojenskej asistencie z roku 1906. Aj napriek tomu v noci z 3. na 4. novembra 1918 prišlo na Dolnom konci k rabovaniu v obchodoch u židov Hirschlera (obchod vedľa pohostinstva Vendelín) a u Kohna. Do rána boli spustošené ako po vojne. Nad ránom sa ozýval rachot vozov, smerujúcich do Geraldinho majera „Na Pieskoch“, patriaceho grófovi Páľf ymu. Boli tam veľké zásoby obilia, ktorých sa im podarilo zmocniť. Správca majera Michal Jánoš v rýchllosti dostal spásny nápad a navrhol grófovi ukryť šperky do veľkého klavíra – krídla. Keď chceli rabujúci ľudia v zlosti rozbiť aj klavír, len tak-tak sa mu ich podarilo prehovoriť, aby tento vzácny hudobný nástroj ušetrili. Tak sa podarilo správcovi len o vlások zachrániť grófove šperky, avšak, ako s trpkosťou spomínal svojim vnukom, gróf na jeho zásluhu pozabudol.

Po rabovaní „Na pieskoch“ sa vozy s chtivými ľuďmi rozbehli aj do majera „Háj“ ku Stupave. Odtiaľ ich rýchlo odohnali výstrely maďarského vojska. Zohorčania náhlivo povytáhovali pušky – manlicherky, ktoré si doniesli z frontu a v strehu čakali nepriateľa. Nakoniec ktosi zbadal auto, prichádzajúce od Stupavy, na ktorom viala zástava. V aute sa zdvihla postava a známy hlas zvolal: „Zohorania, nebojte sa, ja som to, Juriga!“ Ľudia ho spoznali, pustili sa do plaču od radosti a dievčence mu priniesli kvety. Juriga so starostom, učiteľom a ostatnými váženejšími predstaviteľmi obce sa zhromaždili, aby sa od neho dozvedeli nové správy o situácii na Záhorí. Ledva si začali pripíjať na nový lepší život, keď dorazil posol so zvestou, že sa od železnice blížia maďarskí vojaci. Juriga utišoval ľudí slovami, vraj my sa už Maďarov nemusíme báť, pretože Slováci sa spojili s echmi do spoločného štátu. Tu pribehol znovu niekto dovnútra, že vraj maďarskí vojaci idú od stanice a strieľajú do ľudí. Ľudia zo stanice so strachom utekali cez Trávniky do dediny a za nimi postupovali smerom ku kostolu s nasadenými bajonetmi maďarskí vojaci a strieľali. Nastal strach a zmätok po celej dedine, chlapi behali, strieľali, guľky svišťali pomedzi strechy. Tu však pohotovo zasiahol Ferdiš Juriga, pretože rázne a nebojáčne vystúpil proti natiahnutým bodákom a zastavil vojakom ďalší postup do dediny. Zohorčania im chceli zamedziť ďalšiu cestu vlakom, preto sa rozhodli vytrhať koľajnice za kostolom. Pomocou Jurigovej diplomatickej intervencie došlo k upokojeniu nebezpečnej situácie a odchodu vojska zo Zohora bez strát na životoch. A tak mohol 12. novembra 1918 Ferdiš Juriga spolu so Zohorčanmi radostne privítať a pohostiť slovenských dobrovoľníkov a českých vojakov, ktorí prišli s príslubom spoločného života echov a Slovákov.

Záhorská roľnícka banka. Tretí zľava Karol Zettel

Aj v období československej republiky pokračovali kontakty Ferdiša Juriga a Zohorčanov. Dňa 18. septembra 1922 sa v Zohore uskutočnila veľkolepá oslava pri príležitosti posviacky orolskej zástavy. Správu o tom priniesol nasledujúceho dňa denník „Slovák.“ V roz-

Členská legitimácia cvičiteľa Orlov Ignáca Cabadaja

siahlom článku popisuje pomery v Zohore i celý priebeh oslavy, na ktorej sa zúčastnili Andrej Hlinka, Ferdiš Juriga, František Tománek a ďalší poprední politici. Pri tejto príležitosti predstavil cvičiteľ Orlov v Zohore Ignác Cabadaja 400 členov a členiek, defilujúcich ulicami Zohora. Oslavy začali skoro ráno, keď sa už o pol siedmej zhromaždili zástupy ľudí s hudbou na železničnej stanici, aby privítali poslanca Ferdiša Juriga, Františka Tománka a iných činiteľov Slovenskej ľudovej strany. Zohorčania sa na oslavu riadne pripravili, krásne vyzdobili sochu sedembolestnej Panny Márie na námestí pred kostolom. Tu zhotovili aj oltár a vedľa improvizovanú tribúnu. „Matka Sedembo-

Cvičenie Orlov pred Valcovým mlynom v Zohore 18.septembra 1922

lestná, slovenská lipa, srdce Pánovo, sv. Kríž, v krásnej harmónii nás vítali. Na juh fara, na východ kostol, na západ katolícka škola dodávajú lem peknému námestiu.“ (Slovák, 1922). Po sv. omši sa hasiči v počte asi 40-tich zhromaždili pred farou, o desiatej prišli orolské jednoty z okolitých dedín a mestečiek. O pol desiatej stál špalier Orlov pred farou, kde privítal Ignác Cabadaja pána predsedu a sprievod sa pohol do kostola a na námestie. Po sv. omši, ktorú slúžil prelát Vallo, Andrej Hlinka posvätil orolský prápor. Na námestí sa zhromaždilo asi 10-tisíc ľudí, prehovorili k nim Hlinka, Juriga a iní rečníci. Po obede o tretej hodine predviedlo na cvičišti v Zohore asi 300 modrých orlov a orlíc svoj program. Slávnostný deň zakončilo predstavenie zohorských divadelných ochotníkov, ktorí uviedli hru od Jozefa Hollého „Márnotratný syn“.

Ferdinand Juriga zomrel v roku 1950 v Bratislave, pochovaný bol v Karlovej Vsi. V roku 1966 iniciovala Matica slovenská premiestnenie hrobu na Národný cintorín v Martine.

Mgr. Terézia Pavlásková

Použité zdroje:

BALÁŽ, A. a kol.: Vysoká pri Morave. Tlač: Ing. Lubomír Ebner, 1996, s. 158 ISBN 80-967576-6-0.

BRANTÁLOVÁ, J.: Kronika mesta Malacky, rukopis, 1972- 1978.

DANIŠ, V.: Začiatky politickej činnosti Ferdinanda Juriga a Slovenská ľudová strana. In: Pekník, M. a kol.: Ferdinand Juriga ľudový smer slovenskej politiky. Bratislava: Veda, 2009, s.443. ISBN 978-80-224-1113-4.

FAJMON, M.: T Dr. Ferdinand (Ferdiš) Juriga ako družstevník a bankár. In: Pekník, M. a kol.: Ferdinand Juriga ľudový smer slovenskej politiky. Bratislava: Veda, 2009, s.443. ISBN 978-80-224-1113-4.

HOLEC, R.: Ferdinand Juriga ako poslanec v uhorskom parlamente (1906-1918). In: Pekník, M. a kol.: Ferdinand Juriga ľudový smer slovenskej politiky. Bratislava: Veda, 2009, s.443. ISBN 978-80-224-1113-4.

JURIGA, F.: Blahozvešť vzkriesenia slovenského národa a slovenskej krajiny. Trnava: Nakladateľstvo Urbánek a spol. (bez uvedenia roku vydania).

KIŠON, J.: Prevrat v Zohore. In: Sborník kultúrnej práce Vlastivedný sborník okresu bratislavského a malackého diel I, Nákladom vlastným 1930 Bratislava, 444 s.

MACEJKA, M., Vrabec P.: ZOHOR. Kníhtlač Gerthofer Zohor, 2014, s. 231. ISBN 978-80-971620-8-5.

MV SR, ŠA BA, f. ŽBII. 1928, 297/b, krabica 228.

MV SR, ŠA BA, f. ŽB podžupan 1868-1918, 5230, krabica 343.
asopis Slovák, 19. Septembra 1922.

Národné noviny 29. 9. 1906, 25. 10. 1906, 18. 6. 1907, 4. 5. 1907.

Kalendárium - pokračovanie významných výročí a dát v mesiacoch

Máj až August 2018

V ďalšej časti prinášam výpis významných dát a výročí, ktoré si pripomíname v mesiacoch Máj až August 2018. Výročia sú vyňaté z kroniky obce Zohor.

Rok 1933. V tomto roku vzniká prvá spevácka skupina pod vedením p. uč. Šebu. Skupina nacvičovala menšie zbory pre rôzne cirkevné a spoločenské udalosti. Po p. Šebovi preberá spevácky zbor p.uč. a zároveň organista Karol Mifkovič. Pripomíname si 85 výročie založenia tohto zboru.

5. február 1978 vznikol pri OÚ v Zohore ženský spevácky zbor Vernosť pod vedením Cornélie Rohrerovej. Jeho činnosť je upriamená hlavne pri spoločenských akciách. Momentálne spolupracuje s div. súborom Šáchor. Pripomíname si 40 výročie založenia.

4. máj 1968 zomrel Alojz Struhár akademický maliar. Najväčšiu časť Jeho tvorby tvoria akvarely. V olejomalbe obľúbenou témou bola práca v hutách. V roku 1942 sa stáva profesorom kreslenia na Vysokej škole technickej, na fakulte architektúry v Bratislave. Pripomíname si 50 výročie od Jeho úmrtia.

27. júl 1988 vznik tenisového klubu a vybudovanie tenisových kurtov v Zohore. O ich úspechoch sme písali v minulých číslach. Pripomíname si 30 výročie.

21. august 1968 50. výročie invázie vojsk Varšavskej zmluvy do SSR.

Juraj Štefanovič

Dianie v divadelnom spolku Šáchor

Silvester v Hodoníne 2017

Divadelný spolok Šáchor na konci roku 2017 dostal pozvanie od kamarátov z divadelného Spolku Svätopluk z Hodonína na silvestrovské posedenie. I keď bol december, našťastie nenapadol sneh, a tak sme sa mohli vydať na cestu. Nie je to ďaleko zo Zohora, ale cesta predsa len niečo trvá. V Hodoníne na nás čakali s otvorenou kamarátskou náručou. Na stoloch boli rôzne lahôdky od výmyslu sveta, ako napríklad bažantia domáca paštéta. Miesto si ale naši i naše koláče, ktoré sme priniesli. Družbu s DS Svätopluk v Hodoníne sme nadviazali skoro pred 10 rokmi, avšak po čase sme sa prestali navštevovať. Sme radi, že sme naše stretávanie obnovili. Pri spoločnom výlete počas júna 2017 do Ledníc a návšteve vínnej pivnice jedného divadelníka z Mikulčíc p. Jožku Navrátila. Tém, ktoré nás spájajú je neúrekom. Už debata nás piatich režisérov (vekovo od 39 do 75 rokov), pri ktorej sme si odovzdávali bohaté režisérске skúsenosti, alebo poznatky, ako cvičiť s hercom, ako poňať nácvik novej hry a iné. Bolo skoro nemožné odísť a ukončiť toto milé stretnutie. Pociť divadelného domova je vždy tam, kde sa ľudia s láskou rozprávajú o divadle. Ktorí by pre divadlo dali i to posledné, len aby mohli hrať na doskách, ktoré znamenajú celý svet. Zdieľať kolektív s hercami, speváčkami a napokon i s divákmi. Nie premiéra je pre nás tým najdôležitejším, ale hlavne kamarátstvo v kolektíve. A to je to najcennejšie. DS Svätopluk hral na našom festivale TRAKTÉR minulý rok až s tromi hrami. A to rovný bubínek, H bitovní aktovky a Poslední doutník.

A tak sme i na konci roku 2017, po veľmi pozitívnom ohlase, začali plánovať ďalší ročník divadelného festivalu TRAKTÉR 2018 – 3. ročník. Práce vyše hlavy na prípravách, ale keď robíte s myšlienkou, že je to dobrá a užitočná vec a je to veľký prínos pre kultúru v obci, je vám hneď veselšie. Áno, skoro celý rok trvá príprava takéhoto festivalu. Dohodnúť termíny, pripraviť reklamu, podklady do tlačiarne a v ne-

poslednom rade zháňanie sponzorov a administratíva s tým spojená. Snažíme sa i do tohto ročníka zapracovať poznámky a pripomienky našich divákov. Pozvať divadelné súbory či už z okolia, alebo z iech. Zaujať dramaturgiou, ktorá osloví či už mládež, alebo aj našich milých seniorov. Myslíme si, že zaradenie predstavenia pre základnú školu do festivalu bolo jedným z podstatných rozhodnutí, nakoľko deti sú našou budúcnosťou a vnímanie divadelného umenia a festivalu v našej obci môže prispieť k formovaniu patriotizmu a citenia, že sa tu v Zohore niečo dobré a kultúrne robí a sa tu rozhodne oplatí bývať a neodchádzať. Tento rok sme do programu zaradili i bábkové predstavenie pre materskú škôlku. Nachádzame nové súbory a nadväzujeme nové družby, čo pomáha pri výmene skúseností aj medzi hercami. Každý herecký súbor je iný a od každého sa dá niečo naučiť.

Tento rok sme sa rozhodli zrušiť predpredaj vstupeniiek a permanentiek, nakoľko bol veľmi slabý záujem o takúto službu. Vstupenky budú tým pádom v predaji priamo v KD pol hodinu pred začiatkom každého predstavenia.

Do nového roku sme vykročili tanečným krokom, a to hneď v januári, keďže divadelný spolok dostal pozvánku na 24. Divadelní bál v Boleradiciach v susednom esku. Je to malá dedinka v údolí na Morave, ktorá má do 900 obyvateľov. Síce menej, ako naša dedina, ale o to družnejší ľudia. Z tejto dedinky tu vlastne minulý rok na festivale mali možnosť naši diváci vidieť Divadelný spolek Brat í Mrštík s hrou Na letním bytí. Nový divadelný kolektív, s ktorými sme nadviazali divadelnú družbu. Tento divadelný spolok má veľmi dlhú tradíciu, keďže minulý rok oslávil 120 rokov založenia divadla v ich obci. Slovo dalo slovo a ruka ruku podala. A tak sme sa ocitli, aj keď v malom zastúpení, na divadelnom bále. Atmosféra, ktorú dokázal vyčariť Salónní Orchestr z Brna (sláčiková zostava) a najmä čarokrásny spev opernej speváčky Magdy Vitkové, bola jedinečná. Parketom sa prehánali i staršie páry, ktoré nás prekvapili tanečným talentom a entuziazmom a zvlášť dámy oblečené do krásnych plesových rób.

Ples v Boleradiciach 2018

Každopádne srdečnosť, ktorá bola na začiatku nášho kamarátstva, bola zrejmä i teraz. Milé a družné privítanie pri vstupe a potom počas celého plesu dodávalo tomuto stretnutiu úprimnú radosť. Bohatá tombola a zaujímavý program v štýle 50-tych rokov Rock and Rolu v nás zanechali úžasné dojmy a už teraz sa tešíme na budúci, výročný 25. Divadelní bál. Veríme, že zo Zohora vypravíme kompletnú zostavu nášho divadelného spolku a predvedieme im naše záhorácke plesové róby a tanečné kreácie.

Veríme, že tieto kamarátske družby budú i naďalej pokračovať a budú prispievať k formovaniu nášho súboru.

Tento rok sa chystáme znovu reprezentovať našu obec Zohor práve v Boleradiciach s hrou Breviár teciny Franciny. 14. apríla 2018

o 19:30. Na Slovensku je tento súbor takmer neznámy, ale pre českých ochotníkov je možnosť vystupovať v Boleradiciach pomyselným Olympom a vrcholom ich úspechu. Je to krásne, nakoľko reprezentovať našu obec je jednou z našich hlavných priorit.

S našou divadelnou hrou „Breviár ...“ sme sa prihlásili na krajskú súťažnú prehliadku s názvom „Divadelné konfrontácie“, z ktorej budú

DIVADELNÝ SPOLOK ŠÁCHOR 2017

nominované kolektívy na celoštátne postupové súťaže a prehliadky divadla mladých a amatérskeho divadla dospelých. Hrať by sme mali predbežne 13. 4. 2018 v Pezinku, ale to sa ešte môže zmeniť. Verím, že nám budete držať palce.

Nasledovný mesiac sa niesol v znamení tzv. oprášovačiek, teda skúšok pred reprízou našej poslednej hry Breviár teciny Franciny. Žiaľ, chrípka nechodí len po horách, ale aj po hercoch, a tak sme plánovanú reprízu vo februári museli na poslednú chvíľu zrušiť, čo nás veľmi mrzelo. O to viac sa ale tešíme na všetkých divákov koncom marca, keď uvedieme reprízu v náhradnom termíne.

Aktuálne termíny a časy hrania, informácie o aktivitách, ktoré podnikáme a úspechoch, ktoré dosahujeme, môžete sledovať na facebook.com/divadloSachor, alebo na divadelnej web stránke www.divadlosachor.sk

Týmto sa chceme zároveň poďakovať za podporu a venovanie 2% z daní a priazeň divákov v minulom roku 2017. Ste úžasné publikum. Veríme, že vás i tento rok nesklameme a prinesieme vám veľa radosti a umeleckých zážitkov do vašich dní.

M. Bartoš

Na kávičke s Laurou ...

Výtvarné umenie a výtvarníctvo je druh umenia, pod ktoré spadá maliarstvo, sochárstvo. V dnešnej dobe sem už patrí aj dizajn, fotografia, návrhárstvo ...

Ak sa chce človek presadiť v týchto umeleckých smeroch musí mať veľký talent. Ale to nie je všetko. Je to len taký malý krôčik k úspechu. Ostatné je drina, práca a snaha na sebe pracovať a nevzdávať sa hneď pri prvom neúspechu. Niečo o tom vie aj mladá začínajúca fotografka, maliarka, dizajnérka Laura Sporerová. Okrem toho sa venuje bodypaintingu, stylingu, textilnému dizajnu vyrába umelecké doplnky a vytvára vlastné kolekcie odevov. Jej diela mohli návštevníci vo februári a marci obdivovať vo výstavných priestoroch Michalského dvora v Bratislave.

No a nám nedalo a rozhodli sme sa túto mladú dvadsaťpäť ročnú kreatívnu babu trošku vyspovedať.

Laura, aké sú tvoje prvé kontakty s maľovaním, a kedy si si ty uvedomila, že ťa to baví a že možno by si sa maľovaniu chcela venovať aj v dospelosti.

Už od ranného detstva som sa venovala kresbe a navrhovaniu modelov pre bábiky, ktoré som postupom času rozvinula na rôzne smery a začala som tvoriť nielen, odevy ale aj rôzne doplnky. Postupom času a po vyskúšaní všeličoho možného, čo sa týka umenia, som zistila, že maľovanie je to, čo ma nap ňa.

babka Elenka, mamina Silvia, a Laura

A vôbec, komu ďakuješ za tento dar? Čo sa týka návrhárstva by to mohlo byť aj po zohorskej babke Elenke, čo povieš? .

Určite áno ! Právě kvôli mojej babke a mame, ktoré boli krajčírky som začala tvoriť aj ja. Boli mojimi prvými kritikmi.

Takže nielen babka, ale aj mamina je

krajčírka. Je niekto, o kom by si mohla povedať „áno toto je človek, ktorému vďačím za veľa“?

Mojej rodine! Patrí jej „ Veľké ĎAKUJEM.“ Sú mojou inšpiráciou

a celý život ma podporovali. Bez nich by som to nevládla a nebola tam, kde som teraz. A špeciálne by som chcela poďakovať dedovi, ktorý je úplne super a stará sa o každý môj obraz tým, že mi vyrába rámy a konštrukcie na plátne.

Ešte ako dieťa si určite navštevovala ľudovú školu umenia, stačí to? Alebo daj návod, ako a čo treba spraviť, aby bol človek v takom mladom veku úspešný ako ty?

Áno navštevovala som Základnú umeleckú školu v Malackách. Bol to dôležitý základ, lebo som sa tam naučila rôzne techniky, základy anatómie, atď... Ďalej už záleží na jednotlivcovi, či sa chce ďalej rozvíjať. o sa týka mňa, tak mne nestačilo vytvárať niečo podľa návodu, a tak som si začala vymýšľať svoje vlastné techniky, štruktúry a tvary. Hlavne človek to musí mať v sebe. Po ukončení ZŠ a ZUŠ som pokračovala na SPS Odevnej v Trenčíne odbor módný návrhár, v druhom ročníku som prestúpila na SPS Odevnú do Brna na ten istý odbor.

Táto škola sa stala pre mňa odrazovým mostíkom k vlastnej tvorbe. Preto som sa rozhodla splniť si svoje umelecké sny a odišla som do Amsterdamu, ktorý je jedným z najromantickejších a zároveň najliberálnejších miest v Európe.

Tu dnes žijem a tvorím.

Akú techniku maľby máš najradšej? Maľuješ radšej na plátne alebo na textil? No a čo inšpirácia a nápady, tie berieš odkiaľ?

Milujem všetky techniky, skúšam, lepím, strihám, trhám ... Pomaľujem všetko, čo sa dá a čím sa dá. No najčastejšie používam asambláž koláž, sublimáciu, kombinujem rôzne materiály, ako napríklad kov, drevo, plast, dekoratívne kamienky a všetko, čo sa leskne. Radšej maľujem na plátne, lebo s textilom to je oveľa komplikovanejšie. Farby sa vsakujú a musím nanášať veľa vrstiev, kým docielim konečný efekt. Potom textil nie je rovný, má rôzne zloženie a krčí sa, no proste priveľa komplikácií. Je to omnoho prácnejšie a zaberá to veľmi veľa času. o sa týka inšpirácie, nedokážem kopírovať. Ak mi niekto dá prekresliť obrázok, tak to nedokážem, ale ani nechcem. Moje umenie vychádza z môjho srdca. Nikdy nehľadám inšpiráciu, ja ju mám proste v sebe. Zobrazujem moje pocity, vášne, nálady...

Nie som človek, ktorý by často chodil na výstavy, ale keď sa mi naskytne príležitosť ísť si pozrieť niečo, čo vytvorili ľudia, ktorých poznám, neváham a idem. Vernisáž som nestihla a ďakujem za pozvanie, ale našťastie výstava trvala mesiac a tvoje umelecké práce som si išla pozrieť a boli úžasné a jedinečné. Najväčší dojem na mňa urobili maľby na šatách a teniskách. Je tvoja

kolekcia aj predajná? A čo ty, prezentuješ svoje výrobky tým, že ich nosíš? I keď ti mám pravdu povedať, v tých nádherných princeznovských šatách si tá neviem predstaviť.

Áno kolekcia je predajná. Popravde nemám veľa kusov oblečenia z mojej kolekcie pre seba, lebo nikdy nemám čas si niečo vytvoriť. Možno raz sa mi podarí si niečo nechať aj pre seba. O mám rada na mojom pomalovanom oblečení je, že ho môže vidieť viac ľudí naraz, keďže je nositeľne... pričom obraz visí len doma.

Už z predchádzajúcich otázok je každému čitateľovi jasné, že okrem maľovania sa venuješ aj návrhárstvu, fotografovaniu a dizajnu. Čo je tvoja srdcovka, čo robíš najradšej?

Najradšej mám maľovanie. To je moja terapia a to je to, čo ma robí šťastnou. Celá moja tvorba je výpoveďou môjho vnútorného sveta, krehká a dravá zároveň.

Kde všade už mohli ľudia obdivovať tvoje diela? Z dôverných zdrojov viem, že tvoja práca bola ocenená aj za morom.

Obrazy som vystavovala v Bratislave a v Prešove. Zúčastnila som sa módnjej prehliadky v Bratislave na International Fashion Night 2017 kde som reprezentovala Slovensko. Najväčším úspechom bol New York, kde som tak isto reprezentovala Slovensko na New York Fashion

Week Slovak Night 2017. Prehliadka mojej kolekcie bola v Hotelí Crown Plaza na Times Square. Bol to úžasný zážitok a veľká skúsenosť do budúcnosti. Moje ďalšie úspechy a spolupráce sú: prezentácia mojej tvorby a modelov na alternatívnych módných prehliadkach (kompletné kolekcie odevov vrátane masiek a vizáže) v Amsterdame, spolupráca s Nicol Lustolin, redaktorkou talianskej agentúry časopisu Playboy, uverejnené interview a fotografie mojich diel v prestížnom celosvetovom časopise v Taliansku,

Spolupráca s mnohými umelcami na rôznych podujatiach a expozíciách napr. Hpies market, Unleashed, Wasteland, Club bizzare Boudoir bizzare, Peter Diablov, Hank Janmahomed, Guendalina Danelutti, Kimera s Word, Neroida Lopez, Hans Rietberger, Lucia Palsovic ...

Ďalej sú to výstavy: Mien kof e en brood- Den Haag NL, Cremers- Den Haag NL, Tryskáč - Bratislava, hotel Enchanté - Prešov, Galéria v Carafovej väznici-Prešov, môj model šiat bol vystavený na francúzskom filmovom týždni „Angel“ v Trenčíne, a už spomínaná výstava v Bratislave v galérii Michalský dvor.

Stále spomínate činnosti, ktoré ťa živia. Čo iné záľuby? Máš

vôbec čas sa venovať aj niečomu inému?

Pracujem v jednom vychytenom bare v Amsterdame pár dní v týždni. Práca v bare mi pomáha trochu sa odreagovať a stretnúť nových ľudí. Keď maľujem, tak som v ateliéri sama a sústredím sa len na to, čo práve tvorím.

Aké plány máš do budúcnosti?

Plánov je veľa. Rozbieham nejaké nové projekty a naďalej by som sa chcela venovať hlavne maľovaniu.

Milá Laura, veľmi pekne ti ďakujem za čas, ktorý si mi venovala a do budúcnosti ti za celú redakciu Zohorského hlasu, prajem bohatý tvorivý život, aby sme sa s tvojou tvorbou ešte veľa krát stretávali na rôznych výstavách a možno aj u nás v Zohore.

J. Ščepánková

Príslovie o jabloni a zakotú anom jablku

Hádám všetci poznáme príslovie o jablku, ktoré sa nezakotúľalo ďaleko od svojho rodného stromu. Toto prirovnanie mi napadlo v prípade otca a syna Milana a Miloslava Struhárových. O MVDr. Miloslavovi Struhárovi, veterinárovi a chovateľovi poštových holubov sme už písali v minulých číslach Zohorského hlasu, pri príležitosti udelenia ceny, ktorú mu odovzdal starosta obce Zohor Bc. Martin Zálesňák. Vráťme sa však do minulosti k jeho otcovi, nie menej známemu farmaceutovi Milanovi Struhárovi.

Dr. Milan Struhár CSC. Patril medzi významných slovenských farmaceutov. Narodil sa 2.1. 1931 v Kostelci nad Orlicí, no celý svoj život prežil v Zohore. V roku 1956 ukončil štúdium na farmaceutickej fakulte UK v Bratislave, kde začal pracovať ako asistent na Katedre galenickej farmácie. Tu okrem pedagogickej práce sa začal venovať i výskumu. Svojou zodpovednou prácou získal hodnosť kandidáta vied. Získané poznatky prezentoval a publikoval v rôznych domácich a zahraničných odborných časopisoch. Mnoho jeho patentov a zlepšovacích návrhov bolo realizovaných v praxi. Bol výborným pe-

dagógom, ale hlavne výborným a skvelým človekom. Pamätám si, ako občas s mojim starým otcom sedeli na našom dvore pod košatým orechom a ich debaty o rybách, včelách a iných denných starostiach nemali konca kraja. Neskoršie, keď mal môj starý otec zdravotné problémy s nohou, Milan Struhár mu vždy rád a ochotne pomohol. Aj preto si myslím, že Milan by mal patriť medzi tých pár ľudí, na ktorých by sa nemalo v obci zabudnúť. Pre jeho ochotu a ústretovosť vždy pomôcť.

Juraj Štefanovič

Mesiac knihy

Marec – Mesiac knihy! To je heslo, ktoré si väčšina z nás spája s návštevou knižníc, kníhkupectiev, mnohí sa v tomto období stali hrdými majiteľmi čitateľských preukazov.

Tento mesiac dá veru všetkým knihovníčkam, majiteľom kníhkupectiev a všetkým tým, ktorých práca sa spája s knihou poriadne zabráť. Besedy so spisovateľmi sa striedajú s rôznymi čitateľskými a výtvarnými súťažami pre deti, nechýba pasovanie prvkov za nových čitateľov, odpúšťajú sa pokuty, a všetka ich snaha je zavŕšená „top“ udalosťou, ktorou je „Noc s Andersenom“. Ako inak aj u nás sa šepká, že sa niečo chystá.

Oslava knihy sa začala už 5. marca „Týždňom slovenských knižníc“. Nám tento dátum veľmi nesadol, nakoľko západoslovenský kraj mal práve v tomto čase prázdniny. Ale naši malí škôlkari neprázdňovali a prišli sa do knižnice pozrieť. Záujem o knihy bol veľký a dokonca sa nám stalo, že jedno dievčatko odchádzalo s plačom, lebo si nemohlo knižku vypožičať hneď. Detičky boli úžasné a bolo nám spolu veselo. Návšteva knižnice vo veku, keď deti ešte nevedia čítať, je takým prvým krokom k tomu, aby sa z nich stali úspešní čitatelia.

Lásku ku knihám treba začať pestovať už v útlom veku. Mali by si to uvedomovať hlavne rodičia a svojim ratolesťam čítať napríklad pred spaním. Ja dúfam, že mnohí z vás to robia. Netreba veľa, stačí krátku rozprávku, alebo príbeh o zvieratkách a hneď sa im bude lepšie zaspávať. Som šťastná, že máme v škôlke pani učiteľky, ktoré im čítajú rozprávky a o knihách sa aj rozprávajú.

Nie vždy chodia deti za pani knihovníčkou do knižnice, niekedy je to aj naopak.

Výtvarný krúžok Materinka pracuje pod vedením pani učiteľky Janky Cabadaovej pri Materskej škole v Zohore... Sem viedli moje kroky. V ruke kniha „Mach a Šebestová“, a viac ako dvadsať maliarov predškolského veku. Nevedeli sa dočkať, kedy prídem, aby mi mohli predviesť svoje umenie. Bolo to krásne stretnutie, zoznámili sme sa ... ja s deťmi a deti s Machom a Šebestovou. No a potom sa už pustili do práce. A veru išlo im to od ruky. Ich výtvarné diela boli jedinečné. Milí rodičia, máte veľmi šikovné a nadané detičky!

Prvú polovicu marca máme za sebou a pred sebou ešte pasovanie prvkov a už spomínanú „Noc s Andersenom“.

... A návštevy a exkurzie žiakov našej základnej školy. Ešte je na čo sa tešiť.

*Pokračovanie nabudúce
J. Ščepánková, vaša pani knihovníčka*

Hokejová odvet

Ďalší hokejový turnaj, ktorý sa konal 20. januára sme poňali ako takú malú odvetu za Štefanský turnaj. Na ľad nabehlo všetkých päť mužstiev, ktoré sa zúčastnili prvého turnaja. Pribudlo aj družstvo hokejistov z Plaveckého Štvrtka, od ktorých sme vôbec nevedeli, čo máme očakávať.

Zohorské mužstvá boli v značne pomenenej zostave a tak nás čakali súboje, kde nikto nevedel dopredu, kto bude víťazom. Hralo sa ozaj bojovne. Hneď na začiatku sa zranil hráč Plaveckého Štvrtka, podvrtnuté koleno a na rad prišli nosička a volali sme sanitku. Našťastie po uvoľnení bolesti bol hráč schopný za pomoci kamarátov odísť domov po vlastných. Návšteve nemocnice sa však nevyhol. Tabuľka sa menila každým odohratým zápasom. Po čase bolo vidieť, že hokejisti mužstva „Áčkari“ svoje prvenstvo neobhájajú. O to prvé sa pobili už tradične Zohorskí Roxori so stále dobrým mužstvom Roconaby. Pri bojoch na ihrisku to riadne iskrielo a ďalšie zranenia nedali na seba dlho čakať. Rastó Stroš, hráč Roconaby, prišiel o zub a mal roztrhnutú aj peru a tak sa to nezaobišlo bez šiti. Ľahké to nemali ani rozhodcovia, o čom sa presvedčil Timotej Maták, ktorého zasiahol odrazený puk do tváre, následkom čoho bolo tržné zranenie obočia a odchod do nemocnice na zošívanie. No mali v nemocnici z nás radosť.

Počasie sa po celý deň s nami zahrávalo a ku koncu turnaja sa zhoršilo tak, že niektoré zápasy sa neodohrali a víťazom turnaja sa stalo mužstvo Roconaby, druhý skončili Zohorskí Roxori a tretie herne sa zlepšujúce mužstvo Mufuza.

Aj tentokrát patrí moje poďakovanie všetkým, ktorí podali pomocnú ruku pri zorganizovaní turnaja a dúfam, že na Štefana sa vidíme zas.

Adrián Fumač

Michael Fusek – basketbalový reprezentant Slovenska

Michaela k basketbalu priviedla mama, bývalá basketbalistka slovenskej a neskôr aj rakúskej ligy.

V roku 2003 ešte ako žiak základnej školy začal trénovať v družstve žiakov Karlovka Bratislava. Po dvoch rokoch prestúpil do TJ. Bratislava, kde pôsobil dva roky. Na tréningy, ktoré boli 2krát týždenne ho vodili rodičia a najmä starý otec Ján Fusek. Potom prestúpil do družstva Strojár Malacky. V roku 2008 sa znova vrátil k basketbalistom Karlovky. Po ukončení základnej školy v Zohore roku 2010 prestúpil do strediska prípravy mládeže iech – SNACE Ostrava. Tu začal súčasne študovať na strednej škole. V basketbalovom vývoji napredoval úspešne a tak v roku 2012 si ho vybral klub Proximus Spirou Charleroi v Belgicku. Hráčsku zmluvu s klubom má podpísanú do roku 2020. S trénerom absolvoval jedno-ročný pobyt v USA, kde hral v provinčnom klube. Ako Michael povedal: „Vždy som bol v družstve najlepší hráč, ale každý zápas sme prehrali.“ V USA sa slovenský tréner spolu so svojou manželkou o Michaela starali. Ich prioritou bolo, aby Michael pribral na váhe, získali väčšiu stabilitu a silu vzhľadom na jeho výšku – 223 cm.

V roku 2017 tréner slovenského reprezentačného basketbalového družstva si vybral Michaela do svojich radov a, tak sa z neho stal reprezentant Slovenska.

Dňa 21. 7. 2017 športový redaktor denníka Pravda Michal Mašľany uverejnil rozhovor s Michaelom, z ktorého vyberáme:

„Vychieva aj medzi basketbalovými výšavami. Michael Fusek (22) je s 223 cm neprehliadnute ný.“

„Od štrnástich rokov bol vždy najvyšším v tíme. Dva metre pokoril už pri prechode na strednú školu.“

„Nie je ve mi príjemné, keď sa za vami udiat otáčajú, chcú sa fotiť a všetko je Vám malé“

Priznáva jeden z najväčších nádejí slovenského basketbalu.

Z otázok, ktoré redaktor denníka Pravda položil Michaelovi vyberáme:

Zažívate premiéru v seniorskej reprezentácii. Čo pre Vás znamená dres národného tímu?

Je to vynikajúca príležitosť ukázať, čo viem. Taktiež si môžem zahrať proti výborným európskym hráčom a pomôcť slovenskému basketbalu.

Čo je vaša úloha v tíme?

Doskočiť čo najviac lôpt a pomôcť spoluhráčom pod oboma košmi. Zablockovať nejaké lopty, uvoľňovať spoluhráčov.

Aké sú vaše basketbalové prednosti?

Nechcel by som hodnotiť, ale snažím sa vždy bežať čo najrýchlejšie ku košu, zbierať tam lopty a smečovať.

Na čom musíte najviac popracovať?

Potreboval by som nabrať hmotnosť aspoň 10 – 15 kíl a byť agresívnejší. Musím veľa jesť, prijať 5000 kalórií aj keď netrénujem, len aby som neschudol. A tak je pri tréningovej záťaži veľmi ťažké pribrať.

Do zahraničia ste sa vybrali už v pätnástich rokoch. Bolo to správne rozhodnutie?

Najprv som šiel do Ostravy a potom v sedemnástich do Charleroi. Ostrava bola pre mňa výborná prechodná stanica, pôsobenie v esku mi pomohlo osamostatniť sa. V Belgicku to už bolo o čosi ľahšie. I tak som sa však musel vyrovnáť s jazykovou bariérou. Nevedel som príliš po anglicky ani po francúzsky.

Nelákalo vás pôsobenie v zámorí?

Aj som sa prihlásil na draft, ale bohužiaľ som neuspel. Najväčší problém asi bol, že som nemal dobré štatistiky, keďže som nehral veľa. Osem či desať vydarených zápasov v play-of im pravdepodobne nestačilo. Bolo to pre mňa dosť veľké sklamanie.

Ako ste to predýchali?

Pomohla mi pozvánka do slovenskej reprezentácie. Je to veľká satisfakcia. Som doma na Slovensku, hram za svoju krajinu a mám možnosť basketbalovo sa zdokonaľovať.

Musíte sa vzdať sna, že si už v NBA nezahráte?

Ak zahrám dobre v reprezentácii Slovenska a bude sa mi dariť v klube, šancu stále mám. Naďalej snívam o NBA.

Kedy ste sa naplno zamilovali do basketbalovej lopty a košov?

Od malička som bol vysoký a basket som hrával od ôsmych rokov. Poctivo som sa mu však začal venovať až v Ostrave. Tam bol už jednoznačne na prvom mieste.

Reprezentačný tréner basketbalistov Slovenska Ivan Rudež verí, že z Fuseka vyrastie pivot pre špičkový basketbal. „Michael je hráč, ktorého sledujú aj skauti s top klubov, žiaľ v ostatných rokoch nenapredoval tak, ako by som si to predstavoval napríklad ja. Snažíme sa ho aj počas sústredenia pripraviť na život ako človeka i profesionála. aká ho veľmi dlhá cesta. Najviac mu chýba stopercentná konštelácia. Svalová hmota je záležitosť genetiky a to môžete ovplyvniť málo, ale koncentrácia v tréningu je kľúč k zlepšeniu“, tvrdí tréner Rudež.

Podklady:

Archív rodiny Fusekovej, článok redaktora Michala Mašľanyho v denníku Pravda zo dňa 21.7. 2017

Spracovali: Viera Šebová,
Juraj Štefanovič

Materské Centrum Motýlik a

Zahrajko zo Spievankova

Vás pozýva na

Zábavný program - Čo sa stalo v lese?

Kedy: **21. 4. 2018 o 16:00 hod**

Kde: **KD ZOHOR**

Vstupné: 7€ osoba

Lístky sa predávajú u Petry Šteffekovej - 0907 471 818
alebo v herni MC Motýlik na Dolnej 15, t.č.0907 396 026

Riaditeľka Základnej školy, Obchodná 7, Zohor
oznamuje :

ZÁPIS DETÍ DO 1. ROČNÍKA 2018/2019

Sa uskutoční :

13. APRÍLA 2018 – od 15.00 – 18.00 hod (piatok)

14. APRÍLA 2018 – od 9.00 – 12.00 hod (sobota)

V PRVÝCH TRIEDACH B PAVILÓNU (1. stupeň)

Rodičia prinesú :

- RODNÝ LIST DIEŤAŤA
- 12 € (EUR) NA ZOŠITY pre prváka
- OBČIANSKY PREUKAZ RODIČA

ZŠ Zohor ponúka :

- VYUČOVANIE ANGLICKÉHO JAZYKA A NEMECKÉHO JAZYKA
- PRÍPRAVU NA MONITOR A PRIJÍMACIE POHOVORY NA STREDNÉ ŠKOLY
- ZÁUJMOVÉ KRÚŽKY ŠPORTOVÉHO, UMELECKÉHO A VZDELÁVACIEHO CHARAKTERU
- PRÁCU S NADANÝMI ŽIAKMI
- POMOC SLABOPROSPIEVAJÚCIM ŽIAKOM A INÉ

NA BUDÚCICH PRVÁČIKOV SA UŽ VEĽMI TEŠÍME

Mgr. Ľubica Štefanovičová
riaditeľka

MC MOTÝLIK ORGANIZUJE BURZU DETSKÉHO OBLEČENIA A TOVARU

KDE: KD ZOHOR

KEDY: 28.04.2018

od 09:00 do 12:00

Predávajúci sa prihláste mailom na
motylik.materskecentrum@gmail.com alebo na
t.č. 0907471818 do 22.04.2018, počet je obmedzený

Záhorská Ves - Plavecké Podhradie (ODCHODY) od 28.IV. do 14.X.2018

	Záh. Ves	Vysoká pri Mor.	Lábske Jaz.	Zohor	Lozorno	Jablonové	Pernek	Kuchyňa	Rohožník	Sološnica	Plavecké Podhr.
2309	8:20	8:31	8:34 x	8:50	8:57x	9:04x	9:10x	9:16	9:25	9:31x	9:35
2319	12:20	12:31	12:34x	12:50	12:57x	13:04x	13:10x	13:16	13:25	13:31x	13:35
2313	16:14	16:25	16:28 x	16:50	16:57x	17:04x	17:10x	17:16	17:25	17:31x	17:35

Plavecké Podhradie - Záhorská Ves (ODCHODY) od 28.IV. do 14.X.2018

	Plavecké Podhr.	Sološnica	Rohožník	Kuchyňa	Pernek	Jablonové	Lozorno	Zohor	Lábske Jaz.	Vysoká pri Mor.	Záh.Ves
2334	10:23	10:26x	10:35	10:42	10:47x	10:54x	11:00x	11:18	11:23x	11:28	11:38
2330	14:23	14:26x	14:35	14:42	14:47x	14:54x	15:00x	15:18	15:23x	15:28	15:38
2332	18:23	18:26x	18:35	18:42	18:47x	18:54x	19:00x	19:18	19:23 x	19:28	19:38

1-Ide v ⑥ a † (†-ide v dni pracovného pokoja nedeľa a štátom uznané sviatky); 2-Záhorská Ves – Zohor ide denne, Zohor -Plavecké Podhradie ide od 28.IV.do 14.X.2018; ☺ - vo vlaku je radený samostatný cyklovozeň ; x- zastavenie na znamenie

SENIOR ZOHOR n.o.

Príspevok 2% z dane pre Vás neznamena žiadny výdavok, pretože ide o daň, ktorú už za Vás odviezol Váš zamestnávateľ, alebo ktorú odvádzate ako fyzická alebo právnická osoba daňovému úradu a pritom Vám dáva možnosť pomôcť spríjemniť jeseň života mnohým ľuďom. Za Vašu ochotu pomôcť našim klientom Vám v mene našich klientov veľmi pekne

ĎAKUJEME.

Tlačivá Sú k dispozícii na
Obecnom úrade v Zohore
a v sídle organizácie
Dolná 242/46.

Pokiaľ máte záujem, môžeme Vám ho poslať v elektronickej podobe, tak nás neváhajte kontaktovať na stacionar@obeczohor.sk.

Ďakujeme

Canto k.s.

a Kultúrny dom Zohor

pozýva všetkých priaznivcov skupiny

FRAGILE

na koncert, ktorý sa bude konať
22. apríla 2018 o 19:00 hod

Cena vstupenky je 13 €

Predpredaj vstupeniek je na Ticketportáli, v dennom bare Margit a KD na t.č. 0918 896 332

Slovenský Červený kríž

Miestny spolok Zohor

pozýva svojich členov dňa:

10.4.2018 (utorok) od 17:30

do svadobky Kultúrneho domu Zohor

na **Výročnú členskú schôdzu.**

z programu vyberáme:

- správa o činnostiach a hospodárení za minulý rok
- plány do aktuálneho roka
- diskusia, podnety
- vyberanie členského príspevku 2 EUR na rok 2018

Tešíme sa na Vás!

Dobrovoľný hasičský zbor 1 Zohor

Vás pozýva k posedeniu pred požiarnou zbrojnicou pri príležitosti

Tradičného stavania mája

Deň: **30. apríl 2018**

Program: **15:00 za iatok**

16:30 stavanie mája

Celú akciu bude sprevádzať hudba, dobrá nálada a občerstvenie

Všetci ste srdečne vítaní !

Milí spoluobčania, priaznivci, priatelia,

Aj Vaše 2 % z dane môžu pomôcť zohorským hasičom.

Tento dar Vás nič nestojí, pretože daň by ste inak odvedli štátu.

V prípade záujmu nás môžete kontaktovať a my Vám zašleme už predvyplnené tlačivo.

Budeme vďační za každé darované 2 %

V prípade akýchkoľvek otázok nás neváhajte kontaktovať, radi Vám pomôžeme pri vypínaní.

NARODILI SA

December 2017

Nela Cerulová

Január 2018

Jakub Beňa

Február 2018

Jozef Krištof
Hana Smutná
Jakub Príbiš

ZOMRELI

Január 2018

Simeon Hindra 1927

Február 2018

Agneša Doková 1931
Adrián Raschman 2000
Johana Mijfkovičová 1923

ZOSOBAŠILI SA

Január 2018

Mgr. Branislav Štefek
– Katarína Kotlárová

Ing. Marián Ištvánik

– JUDr. Natália Jurášová

BREVIÁR TECINY FRANCINY

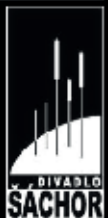
HRÁME:

5. MÁJA 2018 - SOBOTA o 19.00

6. MÁJA 2018 - NEDEĽA o 16.00

V KD ZOHOR

VSTUPNÉ DOBROVOĽNÉ

Plán vydávania Zohorského Hlasu v roku 2018

Všetkých prispievateľov obecných novín informujeme, že termíny uzávierok príspevkov do novín v roku 2018 budú nasledovné:

do č. 3/2018: 30. apríl 2018 (propagačné materiály na obecné podujatia v mesiacoch jún a júl)

do č. 4/2018: 30. jún 2018 (propagačné materiály na obecné podujatia v mesiacoch august a september)

do č. 5/2018: 31. august 2018 (propagačné materiály na obecné podujatia v mesiacoch október a november)

do č. 6/2018: 31. október 2018 (propagačné materiály na obecné podujatia v mesiacoch december a január 2019)

do č. 1/2019: 31. december 2018 (propagačné materiály na obecné podujatia v mesiacoch február a marec 2019)

FS Zóhran, Občianske združenie Zohorské Ozveny
a Obecný úrad v Zohore

Vás
pozyvajú na

Velkonočné pondzeli v kroji

V dopoludňajších hodinách
bude po obci sprievod
„muždenců“ v kroji

Kedy?

2. apríla 2018 o 13:00 hod.

Kde?

pred kultúrnym domom
v Zohore

Hrá dychová hudba Zóhranka
a FS Zóhran

O občerstvenie
je postarané

Koná sa len za
priaznivého počasia

Všetci ste srdečně vítáni!

Rímskokatolícka cirkev farnosť Zohor

Vás pozýva na

14. FARSKÝ PLES

ktorý sa uskutoční dňa 14. 4. 2018

o 19:00 hodine

v Kultúrnom dome v Zohore

Tešia sa na Vás hudobné skupiny
Funny Fellows, DSmoody,
Charlie dance studio, DJ LeONE
a prekvapenie.

Večera formou: bufetových stolov, degustácia vín.

Zisk z plesu je určený na opravu krovu
v kostole sv. Margity Antiochijskej v Zohore.

Predpredaj vstupeniek na tel. čísle: 0905 35 45 81

TEŠÍME SA NA VAŠU NÁVŠTEVU!

Juraj Štefanovič, Zdenko Dudek,
Marko Berki a Karolína Sirotová

Vás pozývajú

na výstavu venovanú
oslobodeniu obce Zohor
sovietskou červenou armádou
počas 2. svetovej vojny.

Výstava sa bude konať

8. apríla 2018 v nedeľu

od 14.00 do 18.30 hod.

v priestoroch Kultúrneho domu Zohor.

9. apríla v doobedných hodinách
bude výstava otvorená pre
deti zo základnej a materskej školy.

Všetci ste srdečne vítaní!

Občianske združenie Zohorské ozveny

Vás pozýva na

v 10. výročný turnaj v Petangu

Dňa 12. 5. 2018 (sobota) o 14:00 hod.

Na petangovom ihrisku pri **vinotéke**

Registračný poplatok 5 eur / na hráča (guláš + cena)

O občerstvenie je postarané:
výborný guláš, pivo, víno

Tešíme sa na všetkých
súťažiacich aj divákov.

Obec Zohor

Základná škola a Materská škola v Zohore

pozýva všetky
mamičky, babičky a prababičky
na oslavu

Dňa matiek

ktorá sa uskutoční

v **nedeľu 13. mája 2018**

o 16,00 hod

v Kultúrnom dome v Zohore

Príďte s nami spoločne osláviť Deň matiek.

Šlaháčkové patálie

Po dúhem púsce došua Veliká noc. Taká slávnosť v Zóhru už roky nebiua. Né, že by sa Veliká noc nesláviua, ale dúhe roky sa nechodziuo šibat v krojoch a už vúbec né aj s konem na rebriňáku a s muzikú. Pán Búh zapuac za to, že sa to obnoviuo a táto pjekná tradícia nevykapaua vďaka partii zanícených ludzích z folkóru. Plán byu jasný, pújde chasa muadých a bude šibat dzívčence, nic také co by sa nedauo pochopit. Poviduo sa, zraz bude o sedmi pred šenkem a pujde sa určenú trasu. Eném muadý Mišo to nejak popléteu. Čažko povidat, či naschvál alebo omylem.

Už skoro ráno došeu šibat Zuzanku. Ked ho zbadaua, ceué í to nejak nejšuo do huavy. Šak mjeu dojíť aj s ostatnima muádencama a né sám. Za tým ufám neco bude! Rýpauo í teho myslú hodne, ale neváhaua a daua sa symbolicky vyšibat a dobrého šibáča aj pohosciua. Jak na stúu pouožiuu údzené Mišovi skoro oči vylézli, po tak dúhem púsce nemoheu odolat. Začau si chutne zajídat, šak co by to byua za návčševa, keby ani škodu nenarobiu. Ked si čovjek dobre zaí, mjeu by to aj nečím zapit. Ale to už Mišo odmítau, zadušovau sa, že on pálené nesce, že on si nedá, lebo potom robí lucský mozek rozhodnucá, keré potom može lutovat. Ale jak zacíciu tú vúňu pálenky, povidau si, že jeden ešte nikomu neublížiu, a aby teda neruaziu, tak si dá. To Vám byua lahoda, tolko dní v púsce čovjek nedá do huby ani kvapku a včil si može dopríť. a proč by si teda nedopríu aj do druhej nohy. Enémže, jak sa poví, z jedzením roste chuť a tak temu byuo aj včil. Už aj vjedzeu, že by nemjeu, ale no može čovjek tak nečemu dobrému odolat? Flaška páleného sa eném tak straciua a s ňú aj tento nešťastný šibáč. Zuzanka ho našua ležat na stole, nevládného, bez kúščka siuy. Nevládaui sa ani postavit. No to bude haňba, ked ho tu tak chuapci nájdu, to bude rečí. Už aj banovaua, že ho tak presvíčaua, aby si eném dau...

A v tém sa rozleceli vráta a tam ceuá chasa chuapcú! Né, že by išli šibat jak sa patrí, ale hned sa puscili do Miša. „Co má toto znamenat!, šak my tá všady hledáme a ty tady lapíš. Nemjeu nám kdo vyhrávat na harmonice a ty si tu popíjaš a ešče aj ceué údzené zedeus!! Nás ceuá dzedzina báb tak nezmohua jak tebja jedna! „ Jak byu Mišo rád, že došli chuapci a že mu pomozú dostat sa na nohy. Konečne byu medzi svojima, kerí ho mohli zebrať aj ze štokrlú, z kerej sa nemoheu on sám ani postavit. Po chvílce to z neho vyprchao a jak správny muzikant sa hned chyciu harmoniky a vyhrávau. Aj ked s bolavú huavú, ale o to veselší notečku.

...tak to nekedy býva, né eném jeden tento muádenec na to dopuaciui, isto ich je vjec. Šak je to čažko odmítnut, ked núkajú, a už duplem, ked také dobré núkajú.. Eném netreba zapomínat, kde sú naše hranice, aby sme potom náhodú nespravili nejakú blbost, kerá by nás moc mrzeua.

Šlaháčkové patálie

Námet a scenár : Jakub Baďrna
Učinkujúci

Mišo : Michal Šimek

Zuzanka : Zuzka Mackovičová

Fotografie : David Mackovič

Ľoďakovanie

fS Zóhnan

